

DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI

Tudi letos so imeli sodniki težko nalogo pri izbori Dekleta slovenske skupnosti za leto 1984/85. Saj so kandidatke, čeprav jih je bilo manj po številu kot običajno v preteklih letih, bile vse privlačnega izgleda in prikupne ga značaja.

Letos so organizatorji te tradicionalne prireditve, to je odbor S.D.M., zamenjali naslov Lepotica slovenske skupnosti za Dekle slovenske skupnosti. Saj telesna lepota ni edinstveno po čemer se določi zmagovalka. Sodniki gledajo tudi na kakovost ponašanja, prikupnost in nastop ter izražanje. Zato je novo ime Dekle skupnosti bolj primerno in tudi bolj odgovarja angleškemu nazivu Miss v sličnih natečajih.

Pet deklet se je potegovalo za ta naslov in za naslov Kraljice dobrodelnosti, to je naslov, ki je podeljen dekletu, katero največjo vsoto denarja za potrebe, aktere odloči odbor S.D.M.

Kandidatke so letos bile:

MARIJA BALIGAC, stara 16 let. Rojena v Melbourneu in živi pri starših v Diamond Creek. Mama ji je doma iz Prekmurja, oče pa iz Kočevja na Dolenjem. Marijeta obiskuje peti razred srednje šole, želi pa postati živinozdravnica. Za razvedrilo se bavi z jahanjem ter posebno s "showjumping" in je v tej panogi dobila že precej nagrad.

SONJA CVETKO je stara skoraj 17 in tudi obiskuje peti razred srednje šole. Oče je doma iz Prlekije, mama pa je bila rojena v Saltzburgu, a je po poreklu Slovenka. Ambicija Sonje je postati novinarka. Za razvedrilo pa rada kuha in čita.

SONIA KRANER ima 18 let in je bila rojena v Melbourneu. Mama je doma iz Prekmurja, oče pa je iz Maribora. Živi v Bundoori in dela kot uradnica v banki. Ima namen, da se izpopolni v knjigovodstvu in računalniški vedi. V razvedrilo igra namizni tenis ter zbira znamke.

SILVIA UDOVIČIČ je 17 let stara. Oče in mati sta doma iz Istre in vsi žive v Elthamu. Sedaj je zaposlena kot tajnica pri eni prevoznih tvrdk v Melbourneu, rada pa bi kasneje zaposlila v potovalni agenciji. Za razvedrilo ji je glasha, igra gitaro ter rada kuha in pleše.

ANNE ZEMLIČ ima 19 let in je bila rojena v Melbourneu. Mama je doma iz Prekmurja, oče pa v Slovenskih goricah. Anee študira že drugo leto novo vedo, ki se imenuje Aesthetics of Beauty v Australian College of Aesthetics and Cosmetology. To je veda, ki se ukvarja z izboljšanjem kože brez operativnih posezkov. V prostem času se ukvarja z igranjem klavirja, jahanjem in slikanjem. Svoje slike je že razstavljala na razstavah S.D.M.

Postavni spremljevalci deklet pa so letos bili: Zlatko Fekonja, Marko Sušelj, Romeo Vidmar, Paul Bagnara in Gary Debelak.

Ugibanje med gledalci v dvorani S.D.M., potem ko sta oba napovedovalca, ga Irena Škofič in Andrew Fistrič predstavila vse kandidatke in njih spremljevalce je bilo kar napeto in se je vneslo šele ko se je na odru pojavil predsednik kluba Snežnik iz Albury-Wodonga Branko Jerin. Njemu je bila skupaj z Elico Rizmal in Karen Peršič poverjena delikatna naloga izbire. Končno se je le odprla važna koverta v kateri so bila napisana imena zmagovalk.

Naslov Kraljice dobrodelnosti je pripadel Sonji Kraner, kateri je uspelo nabrati 1306 dolarjev, medtem ko so vsa dekleta skupaj nabrala 4109 dolarjev, kar je izredno lepa vsota, ki dokazuje kako so se potrudile.

Kot "Runner up" za Dekle Slovenske skupnosti je bila izbrana prikupna Silvia Udovičič. Naslov Dekle slovenske skupnosti za leto 1984/85 pa je bil podeljen brhki Marjeti Baligac.

Seveda je v vsakem natečaju zmagovalac samo eden in temu pripade tudi najlepša nagrada, toda to ne pomeni, da so ostale kandidatke izgledale kaj manj privlačne za oko. Napravile so vse odlične vtis in verjamemo, da bo tudi njim vsem odtal ta večer kot eden najlepših spominov skozi celo življenje. To bo spomin, ki jim ga nihče nikdar ne bo mogel odvzeti in njih podobe iz tega večera bodo v obliki fotografij za vedno ostale v kroniki Slovencev Melbournea.

Napovedovalca sta tudi letos odlično izvršila svojo nalogo. Suh, toda izelo duhovit humor mladega Andreja Fistriča je tudi letos zbudil mnogo smeha in verjetno s tem precej olajšal živčno napetost kandidatke Irena Škofič, kateri je bil podeljen naslov Lepotica slovenske skupnosti leta 1979, ko je bila še gospodična Birska, je uspešno nadomestila Jano Lavrič, kateri sta dva pred par meseci rojena "kričača" onemogočila prisotnost na tem večeru. Nastop Irene je bil samozavesten in njena izgovorjava slovensčine brezhibna, kar je pohvale vredno, saj je Irena ni obiskovala formalnih slovenskih šol. Očividno ima za tako vlogo talent, akterega bo verjetno tudi v bodoče rada uporabljala za slične zadeve.

Ne bi bilo prav ako ne bi omenili odlične kuhinje in postrežbe. Pokazalo se je kakšne prednosti je dvigalo ki pripelje hrano naravnost iz kuhinje v postrežni prostor v dvorani. Hrana je bila izvrstna, prav po našem okusu ter tudi obilna. Naše gospodinje so se kot vedno tudi tokrat izkazale s prvovrstnim pecivom. Postrežba je navzlic nabito polni dvorani bila hitra in spretna, čeprav so jo opravljal člani in članice, ki niso profesionalci v tej stroki. Kuhinja je bila pod vodstvom ge. Marije Cvetko, ki je tokrat zopet dokazala kako velike zmožnosti ima na tem polju.

Ves večer je potekel v veselem razpoloženju ob poskočnih zvokih "Save", ki je znala vnesti tak elan med pesalce, da jih velika gnječca na plesišču ni prav nič motila.

Mamica leta ga. Anica Markič s svojo s svojo hčerko Lydia.

MY MOTHER

I think my mother deserves the title "MOTHER OF THE YEAR" because she is so loving and does her best to keep me happy. She doesn't ask too much of me and tries hard not to let her work get the best of her.

She is always around when I need her and is always ready to listen.

I think she is the best mum anyone could ask for.

Lydia Markič

Izbrane na natečaju za Dekle Slovenske skupnosti pri S.D.M. na 12. maja 1984 so bile: od leve na desno, Silvia Udovičič, Marija Baligac in Sonja Kraner.

Izredni občni zbor S.D.M.

V nedeljo 3. junija so se člani S.D.M. zbrali na izredni skupščini v svrhu odobritve povečanja bančnega posojila. To povečanje je potrebno, kot je objasnili upravni odbor, da se bodo lahko dogotovila dela katere imajo v načrtu do prošle 30-letnice obstoja S.D.M.

Ta proslava se bo vršila letos v mesecih oktobru in novembru. Večja dela, ki naj bi se do tedaj dokončala so ureditev "Vaškega trga", ki se bo raztezal med dvorabo in Mladinsko kočjo. Ta bo tlakovan ter bo imel starodavni vaški vodnjak v sredini s klopni in mizami naokoli.

Velik kiosk za barbecue je že skoraj gotov, prav tako pa je že v teku delo za ureditev igrišča za košarko in odbojko, katera bodo ob strani in malo nižje od kioska za barbecue.

Lovci so pričeli z delom na gradnji svoje nove kočje na dosedanjem strelišču, tako, da bodo lahko vežbali tudi ob mrzlih večerih.

V načrtu so še druge manjše spremembe in olepšave celega kompleksa ter izgraditev stalnega odra v dvorani.

Na skupščini zbrani člani so uvideli potrebo in utemeljenost odborove predloga in soglasno odobrili povečanje posojila. Skupščina se je vršila v dvorani S.D.M.

NATIONAL POPULATION COUNCIL

Federalna vlada je vzpostavila National Population Council, katerega naloga bo dati nasvete vladi v pogledu imigracijskih in etničnih zadev. Ta Council bo nadomestil dosedanji Australian Council on Population and Ethnic Affairs, katerega je vzpostavila prejšnja liberalna vlada.

VICTORIA 150
GROWING TOGETHER 1954-5

V okviru organizacije za proslavljanje 150. leta od ustanovitve države Viktorije, katero se bo pričelo 17. novembra 1984, so razne krajevne skupnosti ustanovile že preko 150 odborov, ki vsebujejo kakih 3000 neplačanih sodelavcev.

Ti odbori bodo uravnavali prireditve, ki jih bodo razne skupine organizirale v tem jubilejnim letu. Tako na primer s prostovoljnimi delom v občini Lexton preurejajo del občinskega zemljišča v Toll Bar Memorial Park, katerega bodo odprli v proslavo jubileja. Druge skupine bodo priredile srečanja potomcev istega rodu ali priselcev iz istega kraja. Nekateri nameravajo prirediti razstave starih foto-

USPEHI ETNIČNE TV

Inovativni in profesionalno izdelani programi avstralske etnične TV postaje O-28 uživajo veliko zanimanje gledalcev in ni se čuditi, da so dosegli visoka priznanja in to celo na visoko kritičnem področju ZDA.

Dokumentarni film v treh delih "Class of 39", ki je raziskal in pokazal usodo članov dunajskega deškega pevskega zbora, katerega je pričetek vojne leta 1939 zatekel na gostovanju v Avstraliji, je bil nagrajen z Blue Ribbon Award na Filmskem festivalu za leto 1984 v New Yorku.

Ta visoko cenjena nagrada je bila izročena producentu in režiserju Franku Heimans. Ta je že pred devetimi leti tudi na Ameriškem festivalu v New Yorku prejel Red Ribbon Award za film pod naslovom "What have you done with my country."

Sedaj pripravljajo film o usodi avstralskih vojni ujetnikov v Evropi med drugo svetovno vojno.

Direktor novinarske službe pri O-28 Peter Hanrahan pa je prejel Priznanje Katoliške Cerkve za doprinos idealom krščanstva in človeških pravic s programi kot so World News in World News Report.

To priznanje mu je podelil pri posebni maši brani za sredstva obveščanja v Katedrali St. Mary v Sydneyju v nedeljo 3. junija John O'Brien, Direktor oddelka za obveščanje pri Jezuitskem glavnem stanu v Rimu.

V čem se bo razlikovalo delo dosedanega in vzpostavljenega Councila kratko vladno obvestilo ne pove. Sodeč po imenu bo novi Council imel slično vlogo kot prejšnji. Imenovani pa so tudi novi člani councila in ti bodo imeli verjetno drugačne poglede, bolj v smislu današnje vlade.

Novoimenovani člani tega Councila so: Tony Mulvihill, bivši senator, Sodnik Sir James Gobbo, Univerzitetni predavatelj Dr. David R. Cox, Franca Arena, članica parlamenta v NSW, Mary Anna Bin Sallik, koordinator Aboriginal Task Force, Prof. John C. Caldwell, profesor na Univerzi v Canberri, Cliff Dolan, predsednik ACTU, Albert Evans, Direktor Zveze kovinskih Industrialcev, Bill Jegorow, podpredsednik NSW Ethnic Affairs Commission, Alan Matheson, Social worker pri ACTU, Tessa Mallos, Multicultural Arts and Women's Interest, Thea Mendelsohn, Vzgojni direktor združenja za načrtovanje družin, Dr. Geoff Mosley, direktor Australian Conservation Foundation, prof. Max Neutze iz univerze v Canberri, Dr. Charles Price, profesor na univerzi v Canberri, Adele Deidre Rice, učiteljica, Ian O. Spicer, direktor Združenja poslodajalcev v Viktoriji, Dr. Frank Stilwell, profesor univerze v Sydneyju, Dr. My-Van Tran, predavatelj na Darwin Community College, Marija A. Vukadinović-Jockel, odvetnica v Viktoriji, Colin Wendell-Smith profesor univerze v Tasmaniji, Dr. Ron Witton z univerze v Wollongongu in Włodzimierz Wojak član Ethnic Communities Councila v NSW.

PROSLAVA JUBILEJA VIKTORIJE

grafske posnetkov, dokumentov ali predmetov iz preteklosti.

Victoria 150th Anniversary Board, ki jo je vlada Viktorije vzpostavila posebej za to priliko proslavljanja jubilejnega leta pričakuje in želi, da bo prav vsako združenje ali skupnost v Viktoriji prispevalo. Radi bi, da pri tem Boardu javijo vse važne prireditve, da se tako registrirajo v Koledar proslav 150 obletnice. Tiskovine za to registracijo se dobe pri vseh občinskih uradih.

Minister Race Mathews je bil imenovan za pomožnega ministra Premierju John Cainu v vseh zadevah tega jubileja.

NOVA HIMNA

Avstralija ima sedaj spremenjeno besedilo svoje nove himne "Advance Australia Fair".

Po navodilih merodajnega ministra Federalne vlade se bo "God save the Queen" igrala samo kadar bodo prisotni kraljica ali člani njene družine na uradnem obisku v Avstraliji. Ob vseh drugih prilikah se bo uporabljala "Advance Australia Fair".

Uradno besedilo Avstralske himne je sedaj sledeče:

THE NATIONAL ANTHEM

"Australians all let us rejoice,
For we are young and free;
We've golden soil and wealth for toil;
Our home is girt by sea;
Our land abounds in nature's gifts
Of beauty rich and rare;
In history's page, let every stage
Advance Australia Fair.
In joyful strains then let us sing,
Advance Australia Fair.

Beneath our radiant Southern Cross
We'll toil with hearts and hands;
To make this Commonwealth of ours
Renowned of all the lands;
For those who've come across the seas
We've boundless plains to share
With courage let us all combine
To advance Australia Fair.
In joyful strains then let us sing,
Advance Australia Fair."

SMO ZA ENAKOPRAVNOST !

Slovenski narod je vedno v veliki večini bil za Jugoslavijo - skupno državo Slovanov živečih na jugovzhodu Evrope. Slovenci so še pod habsburško Avstrijo bili med prvoborci za jugoslovansko idejo. Med obema velikima vojnama so Slovenci vedno igrali konstruktivno vlogo in poskušali uglasiti in pomirjevati vroče krvne balkanske temperamente ostalih narodnih partnerjev v novo nastali državi.

V drugi svetovni vojni so Slovenci prelili mnogo krvi na obeh straneh političnega spektra prav zato, da se zopet vzpostavi skupna državna tvorba. Komunistični, kakor tudi nasprotni tabor sta imela v svoji platformi vzpostavitev Jugoslavije, v kateri naj bi Slovenija imela svoje nedotakljive suverene pravice.

Slovenci nikdar niso gojili težej politično, gospodarsko in kulturno nadvladati svoje partnerje Srbe, Hrvatse in Makedonce. Želeli so le biti povezani v skupni bratski državi, kjer naj bi jim bilo omogočeno svobodno narodnostno izživeljanje. Hoteli so svobodno in neokrnjeno nadaljevati s svojimi narodnimi tradicijami, ki so jih kljub vsem težavam uspeli ohraniti iz roda v rod s pomočjo svoje slovenske besede in pesmi.

Na žalost ni bilo vedno tako kot so si Slovenci, ki so ustvarjali Jugoslavijo želeli. Različni interesi in različno kulturno ozadje obeh večinskih narodov Srbov in Hrvatov so kaj kmalu razbili še tisto malo harmonije kar jo je bilo ob začetku kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Nasprotstva med političnimi voditelji so postajala vse večja, dokler ni leta 1928 prišlo do streljanja v beograjskem parlamentu pri katerem je izgubil življenje vodja Hrvaške kmečke stranke Stjepan Radić. Kralj Aleksander je takoj nato zarpustil parlament, uvedel vojaško diktaturo, razpustil politične stranke, prepovedal uporabljanje narodnostnih zastav ter karkoli drugega kar bi bilo proti združenju vseh treh narodov v enega - jugoslovanskega.

Slovenci smo pri vseh teh razprtijah bili najmanj krivi. Niti nismo imeli dovolj vpliva, da bi mogli speljati politično življenje južnih partnerjev na bolj racionalno in tolerantno pot. Imeli smo dovolj posla z vzpostavljanjem svojega vodilnega uradniškega, vzgojiteljskega, upravnega in gospodarskega aparata. Pa tudi politični oportunitizem obeh naših večjih političnih strank je preprečeval enoten nastop za uveljavljanje naših pogledov in pravic.

Le prepočasni smo se pričeli zavediti rušenja naše narodnostne bitnosti in se temu pričeli zoperstavljati. To podtalno rušenje se je najbolj izražalo v uvajanju srbohrvaščine in cirilice v uradne dokumente, v obveznem učenju srbohrvaščine v slovenskih šolah, medtem ko se jim druge ni bilo treba učiti slovenščine, izključna uporaba srbskega jezika v vojski, premeščanje uradništva v druge pokrajine in nastavljanje orožnikov in granicarjev iz drugih pokrajin v Sloveniji. Vse to in slično kot n.p. populariziranje "šlagerjev" in podnaslovi filmov v hrvaškem jeziku je pričelo najedati osnovo slovenskega bista, ki predvsem temelji na ohranjanju lastnega jezika. Opravičila za jugoslovanskega juga za to so bila slična kot so danes, naša maloštevilnost mora pač biti žrtev za edinstvo jugoslovanskih narodov.

Tako je bilo takrat in danes ni dosti drugače, morda v nekaterih primerih še slabše. Saj je prav v lanskem letu slovenska javnost več ali manj edinstveno morala ostro nastopiti proti uvedbi takozvanih temeljnih jeder šolske vzgoje, po katerih bi se učenje slovensčine prikrajšalo na račun učenja ostalih jugoslovanskih jezikov. In rojaki, ki se vrnejo iz obiska v Sloveniji često izražajo svoje razočaranje nad vse večjim izpodirvanjem slovensčine.

Prav isto se godi tudi v tujini. Slovenščina je zapostavljena v pogledu z drugimi jeziki Jugoslavije. Tako je tudi pri nas v Avstraliji. Kar spomnite se, če ste kdaj videli javne objave ali pamflete v slovenščini. Če ste, je to bila edinstvena izjema.

Nič ni bolj razdražljivo kot dejstvo, da nam kot glasilo Slovencev uradi pošiljajo razne objave v srbohrvaščini, makedonščini in celo v pisane v cirilici. To ni samo nevljudno, nego za nas celo žaljivo. Kot, da slovenščina ne obstoja in kot, da bi vsak Slovenec moral znati srbsko, hrvaško ali makedonsko. Za mnoge od nas bi bila ista stvar ako bi nam poslali taka sporočila v italijanščini ali nemščini, saj mnogi prihajajo iz predelov, ki se nahajajo v Italiji ni Avstriji.

Krivića za to nesramnost pa ni toliko pri merodajnih uradnikih avstralske ali drugega rodu kot pri uradnikih in tolmačih "jugoslovanskega" izvora, ki tem svetujejo. Saj od tujcev ne moremo pričakovati, da bi podrobno poznali zapletene jugoslovanske razmere. Zato so ti naši "bratje", katere lahko postavimo na zatožno klopi in jih obdolžimo nacionalnega megalomanstva, s katerim pa delajo več škode kot dobrega ideji "bratstva in edinstva". V sako negiranje naših pravic do uporabljanja slovenskega jezika bo v vsakem Slovincu povzročilo le nasprotje do vsega kar je temu vzrok.

V sličnem položaju z ozirom na jugoslovanstvo kot smo mi v Avstraliji so verjetno tudi slovenski izseljenci drugod po svetu. Glasilo Slovenskih organizacij na Švedskem "Naš glas" je poln pritožb v tem smislu.

Kaj storiti?
Slovenci v domovini bodo sami reševali svoje probleme in ohranjali svoje pravice kakor pač morejo, saj zato imajo dovolj zakonske osnove in sami ustavi S.R. Slovenije in Jugoslavije. Morali bodo sami začrtati meje, do katere bodo lahko popuščali v imenu bratstva in edinstva, da ne izgube svojo identiteto popolnoma.

Mi v Avstraliji pa bomo lahko uveljavili svoje potrebe le s skupnim nastopom in odkritosrčnim medsebojnim sodelovanjem in odvrčanjem zunajih pritiskov. Le na ta način bomo postali močni, gospodarsko in kulturno, pa tudi številčno, kar je za politične stranke seveda najbolj važno. Izogniti se moramo vsaki taki akciji sodelovanja, kjer bi pod firmo lažnega jugoslovanstva bili prikrajšani, se utopili v probleme drugih in bi končno izgubili svojo etnično identiteto. Kajti, če bi kdaj prišlo do tega, potem bo prepozno saj ne bo nikogar ki bi nam priskočil na pomoč.

Načelno nismo proti ideji jugoslovanskega združja, toda v praksi pa ga lahko sprejmemo le takrat kadar nam bodo brezpogojno zagotovljene naše narodnostne pravice v polni meri in kadar bomo nedvomno prepričani, da je sodelovanje drugih tudi dobronamerno in iskreno!

ZARES V VSEH JEZIKIH ?

"Shadow minister" za Imigracijo in Etnične zadeve v federalni opoziciji v Canberri Michael Hodgman. Q.C., M.P. je izjavil, da bo preverjava premoženja, ki ga bo uvedla vlada posebno prizadela ostarele naseljenice in to z ozirom na različnost kulturnega porekla.

Dejal je, da se posebno starejši begunci, ki so se preselili v Avstralijo v mnogih primerih tudi radi tega, ker so jim oblasti v deželah odkoder so prišli že enkrat za polnile imovino, najbolj boje tega novega zakona. Poleg tega vlada tudi ni nazna-

čila ako se bo preverjalo tudi imetje, katerega naseljenici posedujejo še vedno v tujih državah.

Mr. Hodgman je zahteval od Hawkeove vlade, da objavi podrobnosti novega zakona v vsakem jeziku, ki ga govore etnične skupnosti v Avstraliji.

Radovedni smo ako bo tej zahtevi ugodeno in ako bodo informacije objavljene tudi v slovenščini. Doslej Slovenci v Avstraliji te ugodnosti ne uživamo in v 99 odstotkih so vladne informacije objavljene le v hrvaščini in srbsčini ter v makedonščini.

Na hribu ob Yarri

MATERINSKI DAN 1984

Letos nas je v šoli nekaj manj, imamo pa kar precej novih učencev.

Kot vsako leto, smo se tudi letos pripravili za naše mamice, tokrat s pomočjo ge. Marije Penca. Ga. Magda Pišotek te dni uživa toplo sonce in pozdravlja znanice in sorodnike v Sloveniji.

Za materinski dan so se otroci pripravili z deklamacijami, pesmimi in plesom. Brigita Judnič je povedala pesem Nika Grafenauerja 'Sreča', njen brat Johnny pa 'Sopek za mamico'. Tanja Marsič se je naučila 'Mamici', Tina Barat 'Moj dom je hišica bela'; Margaret Kastelic se je pripravila s pesmijo Tatjane Pregl 'Moje bogastvo', Frances Gelt pa s pesmijo Vojana Arharja 'Vse o mami'. David Markič je prav hitro prebral o vrednosti darila. Samantha, Simon in ga. Marija Penca pa so se skupaj pripravili s pesmico 'Dva majcena sopka'; Andreja Hojak je najprej zaplesala 'roža ples', potem pa še povedala pesem 'Vila'. Barbara Smrdel se je naučila pesem Nika Grafenauerja 'Mama' in Veronika Smrdel, ki je letos prvič vodila program - in to zelo prikupno in brezhibno - pa se je naučila

pesem Daniele Hliš Thirion 'Za tvoj praznik'. Vsi otroci so skupaj zapeli 'Mojster Jaka' v obliki kanona in 'Dekle je po vodo šla', ob koncu pa še 'Mamica moja je strašno bogata'.

Za mamice so otroci imeli prelepe srčke, katere je napravila ga. Anica Kodila in kartice-voščila, katere so sami okrasili, bile pa so darilo g. Špacapana. Tudi nageljček ni manjkal za slovenske mamice ob njihovem prazniku.

Ga. Bože in ga. Judnič sta povedala za mamice svoje pesmi in ob koncu nas je vse razveselil moški pevski zbor, katerega kar nismo pustili z odra.

Otroci so sodelovali tudi v natečaju za Mamico leta in prispevek s katerim je Lydia Markič zagotovila ta naslov za svojo mamico go. Anico Markič je tukaj objavljen.

Končala bom s pozdravi in dobrodošlico ge. Anki Brgoč in Jani, ki sta se pred kratkim vrnili iz Slovenije in z zahvalo ge. Mariji Penca za pomoč v šoli.

Draga Gelt

Otroci slovenske šole pri S.D.M. so tudi letos pripravili za mamice lep nastop.

Upokojenska skupina S.D.M., katero sestavljajo pretežno le mame in stare mame je uživala zopet posebno pozornost ob proslavi materinskega dne pri S.D.M.

VOICE OF SLOVENIAN YOUTH

It has been a while since you have all heard from me. So here is what has happened and what will happen in the near future.

Firstly, on Sunday 6th May at the S.D.M. Club I announced "Mother of the year 1984". Congratulations are extended to both, Mrs. Markič and her daughter Lydia.

Next, I would like to congratulate all the girls that participated in the "Miss Slovenia Quest". Especially, Miss Marjeta Baligač, the new "Miss Slovenia", Miss Sylvia Udovič, Runner-up and Miss Sonja Kraner, "Miss Charity Queen". Great effort Girls !!!

Last, but not least, in regards to past events, I would like to thank ALL the youth that worked with me on Sunday 13th May - Mother's Day - in the kitchen at S.D.M. I hope to see you all again next year.

Now the major event that is approaching is the "S.D.M. Youth Club" SNOW TRIP to Mount Bulla on Sunday the 24th of June. (For further information see the advertisement).

I hope to see all of you there !!! That's all for now.

Regards from

Helen Vučko
S.D.M. Youth Rep.

DEKLETA IN ŽENE!

Ako imate veselje do petja vas bodo z veseljem sprejeli v svojo sredo pevci S.D.M.

Petje vam bo v veliko razvedrilo in zadovoljstvo. Pridružite se, tudi če niste včlanjeni v S.D.M.!

Za podrobnosti in z vsemi vprašanji se obrnite na gospo Mici HARTMAN - tel. 850 4090

Ivan Lapuh

NAJLEPŠI DAN

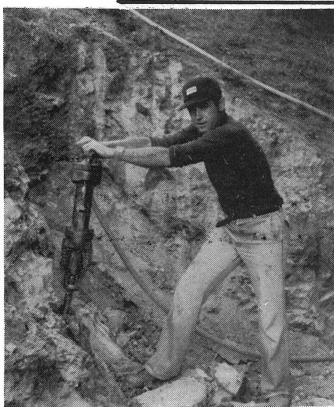
Kakor dan je materinski, ni na svetu ga iskati, rod naj poje ves slovenski: hvala mati - tisočkrat!

Bodi srečna mati moja, za ljubezen - hvala ti, naj živi beseda tvoja, v srcu lepa dota mi.

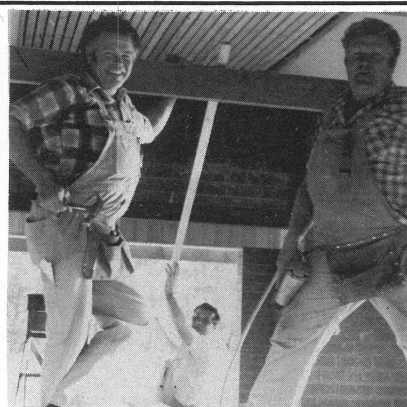
DELAVNI ODBOR S.D.M. JAVLJA

V veseli družbi gre vse lažje, tudi delo pri kiosku za barbecue

Frank Plut in njegova "muzika" ob delu na škarpji sta uspešno nadomestila krampe

Za dobre mojstre je bila gradnja kioska prava igrača.

da je trideseta obletnica S.D.M. koncem tega leta in projekti, kateri bi se morali skončati do tega časa so:

1. Prostor med domom, šolo in barbecue, naš stari vaški trg bi se moral skončati po načrtih. Drevje in grmovje se mora sedaj posaditi, ker je skrajni čas to leto. (Kje ste močne roke?)

2) Barbecue še ni dokončan. Treba je napraviti sam barbecue, mize za postrežbo, napeljati elektriko in vodo, vstaviti okna in vse prebarvati. (Vsak pomagač je dobrodošel!)

3. Celi dom je potreben prepleškanja. (Pleskarji, ne vsi naenkrat!)

4. Načrti odra za dvorano bodo gotovi ta mesec in treba bo napraviti oder. (Mizarji, javite se prosim!)

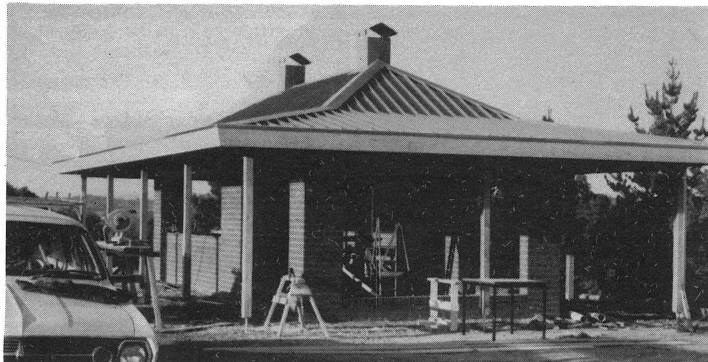
5. Lovsko kočjo smo že pričeli zidati. Ko boste to čitali bodo temelji že gotovi. (Tu potrebujemo vsakovrstne roke!)

Lista del je še dovolj dolga, toda za sedaj bomo zadovoljni če bomo te navedene projekte skončali do obletnice. (Da ne bo kdo napačno ra-zumel: do 30 obletnice, ne do štiridesete.)

Ti projekti bodo v korist vseh članov, zato bi bilo lepo, da bi vsi malo pomagali, ne samo vedno eni in isti. Prosim vas vljudno, da se samo malo žrtvujete za vaše lastno društvo in, da se prijavite za delo meni osebno ali vsakemu drugemu odborniku.

V naprej najlepša hvala.

Predsednik Delavnega Odbora
Alek Kodila,
Tel.: 850 8658

Takole pa izgleda že skoraj dokončan kiosk na bodočem Vaškem trgu pri S.D.M.

REZULTATI LOTERIJE ZA LETNI PLES S.D.M.

1. dobitek – 1st Prize:

Trip for two to Wrest Point Casino – partly donated by Donvale Travel Agency
Izlet za dva v Wrest Point Casino – delno darovala Donvale Travel Agency

Srečka – ticket 2289

2. dobitek – 2nd Prize:

Opal ring set in 9 crt gold – donated by Ciril Kovac
Prstan iz devet karatnega zlata z opalom – daroval g. Ciril Kovač

Srečka – ticket 1866

3. dobitek – 3rd prize:

Hair care set – Priprava za nego las

Srečka – ticket 2388

4. dobitek – 4th Prize:

Cutlery set – Jedilni pribor

Srečka – ticket 3877

5. dobitek – 5th Prize:

Dinner Set – Namizni servis

Srečka – ticket 3211

6. dobitek – 6th Prize:

Electric Drill – Električni sveder

Srečka – ticket 4843

Na

DOMAČE KOLINE

vas vabi S.D.M. v soboto 14. julija 1984 zvečer
v prostorih S.D.M., Igrams Rd., Research

Za ples igra Slovenski kvintet

Vstopnina: člani 4 dolarje, nečlani 6 dolarjev

Rezervirate lahko pri : Maks Hartman, tel. 850 4090

Rezervirate lahko pri: Maks Hartmen, tel 850 4090

Anica Markič, tel 870 9527

Slovenski dom v Perthu, W.A., sta obiskala Helena in Ivo iz Radia 3EA

PROVINCIAL RESTAURANT

FULLY LICENSED
AUSTRALIAN AND CONTINENTAL CUISINE

Open for lunch – Monday to Friday, for dinner – Tuesday to Saturday
Sunday by arrangement – large bookings only

Alkoholne pijače v steklenicah – po trgovinskih cenah
Glasba iz magnetofonskih trakov

GOVORIMO SLOVENSKO !

107 Johnston St., Fitzroy, 3065 – Phone 417 2966

ŽELITE NAJETI DRUŠTVENO DVORANO ALI JEDILNICO ?

To vam je na razpolago pri S.D.M. po zmernih cenah celo leto, pa naj si bo to za praznovanje obletnic, rojstnih dnevo, zarok, porok itd.

Ženska sekcija S.D.M. pa vam je pripravljena ob teh prilikah za zmerno odškodnino prevzeti vso skrb pripravljanja in tudi postrežbe in kuhanja.

Za vse informacije v tej zvezi se oglašite pri tajnici S. D. M. Anici Markič, po telefonu na številko 870 9527.

SLOVENSKA LOVSKA DRUŽINA GEELONG vas vljudno vabi na

PLES

KI BO V PROSTORIH S.D.M., RESEARCH
v soboto 28. julija 1984, od 7.30 do 12.00 zvečer

Igra "Večerni Zvon"

Vstopnina 7 Dolarjev

Lovska hrana bo preskrbljena!

Istega dne bo na strelišču S.D.M. tekmovanje Slovenske Lovske Zveze in streljanju z zračno puško, katero se bo pričelo ob 9.30 zjutraj.

KNJIŽNICA

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE
Ingrams Road, Research

je sedaj odprta vsako nedeljo od 2.30h do 5h popoldne.
Na razpolago je vsakomur, tudi nečlanom !

SPREMEMBA CARINSKIH OLAJŠAV

V Jugoslaviji so stopile na moč nove uredbe o carini na predmete, katere vnesejo jugoslovanski državljani, ki žive izven jugoslovanskih meja.

Domači potniki smejo prinesiti v državo brez carine, poleg osbne prtljage, blago v skupni vrednosti 600 dinarjev. Občani, ki so v tujini delali najmanj dve leti ali 24 mesecev v treh zaporednih letih so oproščeni plačevanja carine za pohištvo do skupne vrednosti 165.000 dinarjev in druge predmete za gospodinjstvo, razen osebnih motornih vozil, do skupne vrednosti 280.000 dinarjev.

Carine so oproščeni tudi jugoslovanski državljani, ki so v tujini delali neprekinjeno najmanj štiri leta, kar velja za uvoz gospodinjskih predmetov, ne pa za osebna motorna vozila) do skupne vrednosti 740.000 dinarjev. Tisti državljani, ki so zunaj države delali neprekinjeno najmanj šest let so oproščeni carine pri uvozu pohištva do vrednosti 250.000 dinarjev in drugih predmetov za gospodinjstvo, razen osebnih motornih vozil, do skupne vrednosti 820.000 dinarjev.

Te olajšave so deležni tudi jugoslovanski državljani, ki na kakršnikoli podlagi delajo v tujini, ob prihodu v državo na letni dopust, obisk družini in podobno. Tem ni treba plačati carine za predmete, ki niso namenjeni preprodaji do skupne

vrednosti 15.000 dinarjev. Olajšava za predmete, katerih posamična vrednost presega 15.000 dinarjev, ne velja.

Jugoslovanski državljani, ki so delali v tujini najmanj dve leti ali najmanj 24 mesecev v treh zaporednih letih, so oproščeni carine za uvoz gospodarskega inventarja (razen motornih vozil) v vrednosti do 600.000 dinarjev.

Za gospodarski inventar v vrednosti 600.000 do 1.400.000 dinarjev morajo za del vrednosti ki presega 600.000 dinarjev plačati desetodstotno carino.

Carine so oproščeni tudi občani, ki so v tujini preživeli neprekinjeno najmanj štiri leta in hočejo uvoziti predmete gospodarskega inventarja (ne pa tudi motorna vozila) katerih vrednost je manjša od 1.200.000 dinarjev. Če je ta vrednost med 1.200.000 in 1.400.000 dinarjev, je treba za vrednost ki presega 1.200.000 dinarjev plačati 10-odstotno carino.

Tisti občani in jugoslovanski državljani, ki so v tujini preživeli najmanj 6 let, lahko brez carine uvozijo gospodarski inventar, razen motornih vozil, vreden do 2.300.000 dinarjev. Če je ta vrednost med 2.300.000 in 2.800.000, morajo za vrednost, ki presega 2.300.000 dinarjev plačati 10-odstotno carino.

Sonia Kraner

Mariyeta Baligač

Sylvia Udovičič

Sonja Cvetko

Anne Zemlič

1
9
8
4

1
9
8
5

Dear Readers
of the Slovenian Community !

I was very honoured that you gave me the privilege to represent the Girl of Slovenian Community. I hope I will be able to carry that responsibility that goes with the title throughout the year; so you will not be disappointed by me when I give the title away next year to the next girl that will carry on the title in 1985. I was also very happy that the girls shared that night and moment with me for they acted as though they were very good friends not competitors. I wish them all the further success and happiness in the future.

Before the quest I was very unsure if I was able to fit in my school work and social life. But as I was raising money for the Slovenian Community it became enjoyable meeting new people and making many friends.

When I entered the quest I didn't enter it for the competition. I entered it so I was able to contribute what ever I could to help the Slovenian Community.

Thank you from all my heart and regards to all of you, also best wishes through the year.

Mariyeta Baligač

DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI

Mariyeta Baligač, Sonia Cvetko, Sonia Kraner, Sylvia Udovičič in Anne Zemlič so to leto sodelovale za naziv 'Dekle Slovenske Skupnosti 1984'. Sodniki so imeli zelo težko nalogo, vendar so po daljši debati izvolili prikupno MARIYETO BALIGAČ; drugo mesto pa je dosegla SYLVIA UDOVIČIČ.

Kraljica Dobrodelnosti 1984 je letos SONIA KRANER. Marljivo je vse od prvega dne prodajala listke za loterijo, kot seveda vseh pet kandidatkinj. Sonja je s svojim navdušenjem društvu doprinesla 1306 dolarjev. Nikakor ne bi bilo čudno, če bi na tem mestu ne omenila še Sonje Cvetko. Tudi ona je doprinesla zelo lepo vsoto. Razlika med prvim in drugim mestom je bila zelo majhna, zato obema Sonjama moje iskrene čestitke, kot seveda ostalim dekletom, saj so skupno doprinesle naši blagajni 4109 dolarjev.

Listki za loterijo so se prodajali že nekaj tednov pred letnim plesom in je prvič, da so se vsi listki prodali in bi se še več, toda nismo računali na tak uspeh.

Predsednik S.D.M. Peter Mandelj in tajnica S.D.M. Anica Markič s kandidatkami ter njihovimi spremljevalci pred razglasitvijo rezultatov.

Izvrstne kuharice ter postrežno osebje, vsi člani S.D.M. so se žrtvovali ta večer ter brez kakega plačila z uspehom storili vse, da je bila večerja izvrstna in postrežba odlična.

Čestitam vsem kandidatkinjam in njihovim staršem in prijateljem na doseženem uspehu. Čeprav je to leto sodelovalo samo pet deklet, so prekoračile rekord, za kar vam vsem izrekam prisrčno zahvalo.

Prisrčna hvala vsem vam, kateri ste z nakupovanjem listkov na kakršenkoli način podprli dekleta in njih trud. Ta zahvala gre še posebno odboroma in članom društev Veseli Lovci in Medžimursko društvo Mura, ki so kljub temu, da so imeli na svojih prireditvah tudi svojo loterijo, omogočili našim dekletom prodajo tudi naših listkov in so tako pokazali svojo nesebičnost. Zares pohvale vredno!

Končno, zahvala vsem ki ste pripomogli k splošnemu uspehu letošnjega Letnega plesa, naj si bo kandidatkinjam, njih staršem za vso podporo in potrpežljivost, sodnikom, napovedovalcem, kuharicam, natakarcam in natakarcem ter vam dragi gostje za vaš obisk in za vašo prisotnost. Dvorano ste napolnili do zadnjega sedeža ter mislim, da lahko rečem, da je bil to eden najuspešnejših večerov. Priporočam se vam že sedaj za drugo leto. Kaj pa naša dekleta za leto 1985, koliko se vas bo prijavilo za ta 'quest'? Saj ni res, da terjajo ogromno časa, le malo dobre volje in poguma. Ni vedno važna le 'zmaga', važnejše je sodelovanje, to pa nikakor ne gre brez podpore naših mamic. Kaj rečete? Drugo leto računam vsaj na deset kandidatkinj; oprostite mi če malo sanjam, toda živim v nadi.

Anica Markič

Irena Škofič roj. Birska in Andrew Fistrič sta obvladala mikrofona s samozavestnim nastopom izvežbanih napovedovalcev in povezovala večer s prijetnim humorjem.

kaj, kje, kdo?

Zdravko Špillar se je pred kratkim vrnil iz bolnišnice po uspešni operaciji in ne bo dolgo ko ga bomo spet videli na "hribu".

Po operaciji v bolnišnici Sacred Heart v Brunswicku je sedaj na okrevanju ga. Silva Dobršak; v bolnišnici v Bacchus Marshu pa je z uspehom bila operirana ga. Fani Maver. Obe bosta verjetno prav kmalu spet na 'aktivni listi' doma ter med prijatelji in znanci.

Ga. Anica Ludvik pa je prestala resno operacijo v Royal Melbourne Hospitalu in prijatelji s "hriba" ji žele čimprejše okrevanje.

Plesni ansambel 'Kristal' in pevski kvartet 'Zvon' sta na week-end 9.-11. junija gostovala pri slovenskem društvu v Canberri. Pridružil se jim je cel avtobus 'Planičarjev' iz Springvale. Kot pravijo so se imeli zelo dobro pri rojakih v tem lepem in zanimivem glavnem mestu Avstralije.

Kot čitamo v Goriškem Katoliškem Glasu je Pokrajinsko vodstvo Slovenske Skupnosti v Gorici na mesto odbornika za šolstvo, rekreacijo in šport bil izbran dr. Mirko Špacapan, ki je sorodnik našega poznanega rojaka in sodelavca Simona Špacapana,

Dvajsetpet let je prešlo odkar sta si Aleksander Kodila, načelnik gradbenega odbora S.D.M. in Anica, roj. Dougan zamenjala poročne prstane v cerkvi St. John-a na Victoria Parade in tako proslavila svojo srebrno poroko na 6.6.1984.

Tudi srebrno poroko sta v prostorih S.D.M. v krogu svoje družine in prijateljev proslavila na 28. aprila 1984 Janez in Ana Zemlic. Janez je poznan kot dolgoletni starešina in ustanovitelj Lovsko-ribiške družine S.D.M.

Zaročila sta se 18. julija t.l. Viktor Lampe (S.D.M. resident accordion player) in Joanna Van Gastelen. Vesela 'party' je bila v prostorih S.D.M.

Sonja Sluga se je 26. maja 1984 poročila v cerkvi St. Johna na Clifton Hillu z Markom Mengato.

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06 / 777102 - TELEX HBLED 620196

NA OBISK V DOMOVINO

V sredo 6. junija je s posebnim letalom JAT-a odpotovala v domovino številna skupina Slovencev iz Melbourne, tej pa se je v Sydneyu priključilo tudi precejšnje število tamošnjih rojakov.

Poleteli so naravnost na Brnik, kjer jih je nvzlic zgodnji uri pričakala velika množica sorodnikov in prijateljev ob pozdravnih zvokih domačih melodij.

Dan pred odhodom so potniki s strani tukajšnjega jugoslovanskega konzulata dobili lepo presenečenje. K prvotnemu dovoljenju za samo en vstop v Jugoslavijo, kar je že nekaj let sem zelo nepopularna uradna mera za v Sloveniji rojene potnike, so jim dodali vizo za nadaljna dva vstopa.

Upajmo, da to ni bila samo izjemna mera in, da se bo ta "izjema" razširila tudi na ostale rojake, ki ne potujejo v skupinskih poletih.

Ta omejitvev na eno dovoljenje, ki pa ne velja za tujce, je vedno povzročala dokaj negotovanja med tukajšnjimi rojaki. Razlogi zanjo niso bili nikoli točno pojasnjeni. Po zdravi logiki bi človek mislil, da ima vsakdo slovenskega pokolenja več moralne pravice do vstopa v kraje svojih prednikov, kot pa bilo kateri tujec, seveda z izjemo posameznikov, za katere bi tamošnje oblasti imele posebne zadržke.

Nadejmo se, da so merodajne oblasti uvidele, da dobra volja napravi koncem koncev več pozitivnega in, da bo odslej večkratno vstopno dovoljenje za zdomske Slovence pravilo, ne pa samo izjema.

Letošnji skupni polet v domovino za Melbourne spet organizirala znana slovenska potovalna agencija DONVALE. Povratak v Avstralijo pa ni skupen, nego se posamezniki lahko vrnejo kadar jim je bolj prikladno.

LETNI BALINARSKI PLES

Zmagovita balinarska ekipa S.D.M. po podelitvi trofej za leto 1984. Od leve proti desni stoje: Branko Žele, Jože Urbančič, Ivan Mohar in Pepi Hrvatina.

Dvorana društva 'Jadran' v Keilorju je bila v soboto 19. maja 1984 polna veselih rojakov. Slovenska Balinarska Zveza Viktorije je ta večer imela že svoj osmi letni ples.

Po uradnih zvokih ansambla 'Kristal' ter petja kvarteta 'Zvon' je prišel najvažnejši dogodek večera: Razglasitev zmagovalcev ter podelitev pokalov. Ta častna dolžnost je pripadla letošnjemu predsedniku S.B.Z.V. g. Jožetu Varglienu, ki je v svojem nagovoru povdaril, da ta večer ni namenjen samo zabavi in plesu ampak, da se na njem izreče zahvala vsem balinar-kam in balinarjem, ki sodelujejo in katerih odbori so z nesebično in medsebojnim spoštovanjem izpolnili namene Balinarske Zveze, ki stremi, da skozi balinarski šport povezuje Slovence Melbourne in Geelonga. Dejal je, da delo Balinarske Zveze daje lep primer s svojim

zdrževanjem rojakov in, da upa, da bo še dolga leta nadaljevala s svojim uspešnim delom.

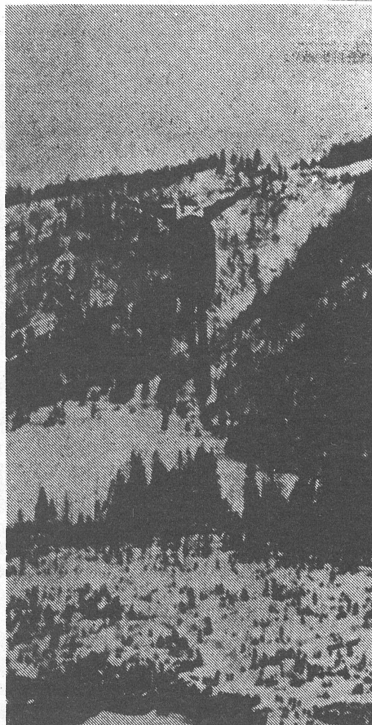
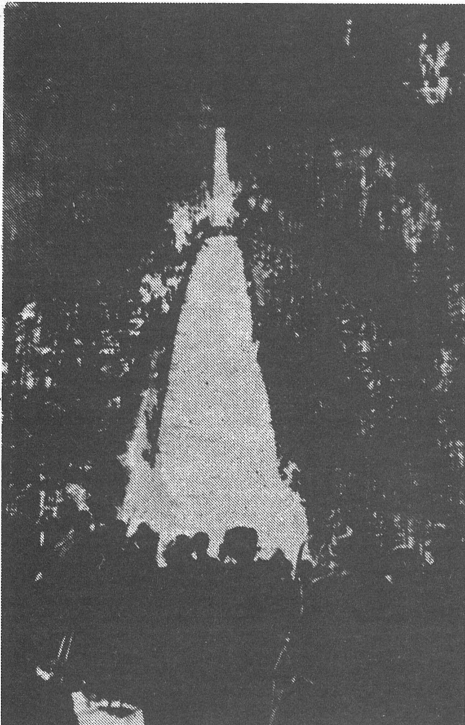
Nato je prešel na razdelitev nagrad zmagovalnim ekipam. V sledečem navajamo imena članov ekip, ki so dosegle prva mesta, rezultati moštev pa so objavljeni posebej.

Prvo mestah pri ženskah je dosegla ekipa 'Planice', v kateri so: L. Bergoč, J. Erzetič, A. Mavrič, V. Mamilovič in V. Vlah. V moški trojki je dosegla prvo mesto 'Planica' in sicer: Miro Franetič, Frank Šabec, Albin Gec in Stanko Mohorovec. V četvorki pa je bilo prvo S.D.M., kate-rega ekipo sestavljajo: Branko Žele, Jože Urbančič, Pepi Hrvatina, Virgilij Gomizelj in Ivan Mohar.

Nslednji letni ples Balinarske Zveze bo drugo leto na 'Planici'.

PLANIŠKIH 50 LET:

25. MAREC 1934...

il. nia., 25.3.1934.
Mednarodna tekmovalnja
SMUČSKIH SKOKIH.

Startna št.	Ime	Club ali država	I. skok	II. skok
1	Viktor Weissbucher	Osterr. Skiforbund		
2	Siguni Gutteresen	Norv. Skiforbund		
3	Rane Palus	Suski klub Ljubljana		
4	Asidar Prti	Norv. Skiforbund		
5	Rudolf Sorenson			
6	Siguni Ruud			
7	Hanus Schroll	Osterr. Skiforbund		
8	Novšuk Albin	Suski klub Bohinj		
9	Birger Ruud	Norv. Skiforbund		
10	Zivin Alstad			
11	Alus Leebas	S. F. Ilarija		
12	Carl Jonsen	Norv. Skiforbund		
13	G. St. Mayer	Osterr. Skiforbund		
14	Gregor Hell			
15	Olaf Miland	Norv. Skiforbund		
16	Sverre Lussen-Urhuhl			

Ostali tekmovalci, ki so izobavili, niso javili.

VELIKANKA PRED 50 LETI – Takšna je bila 25. marca 1934 planiška skakalnica, na kateri so tisti dan prvič dosegli svetovni rekord. ● **IZJEMNO ZANIMANJE OBČINSTVA** – Skoke v Planici je pred 50 leti spremljalo več kot 4000 gledalcev, kar je bilo za tedanje čase izjemna množica. ● **ORIGINALNI ŠTARTNI SEZNAM IZ LETA 1934** – Te dni pa je dobil od prijatelja Planice član organizacijskega komiteja dr. Saša Reicher. ● **PRIVI SVETOVNI REKORDER PRI NAS** – Norvečan Birger Ruud, ki je dve leti pred nastopom v Planici postal v Lake Placid olimpijski zmagovalac, uspeh pa je ponovil tudi leta 1936 v Garmisch-Partenkirchen.

(Vsi pomotki iz arhiva Svetozarja Gučka.)

Naključje je hotelo, da je bilo v nedeljo 25. marca 1984, ko so v Planici s tekmo na preurejeni Bloudkovi skakalnici končali svetovni pokal v smučarskih skokih za sezono 1983/84 preteklo natančno 50 let, odkar so prav na tej skakalnici opravili prvo mednarodno tekmo in je Norvežan Birger Ruud z 92 m postavil prvi svetovni rekord, čeprav ga potem Mednarodna smučarska zveza ni hotela priznati. In tudi še danes ne priznava rekordov na naših tleh.

To je bil dogodek, ki je za celo slovensko zgodovino, ne samo športno bil izrednega pomena.

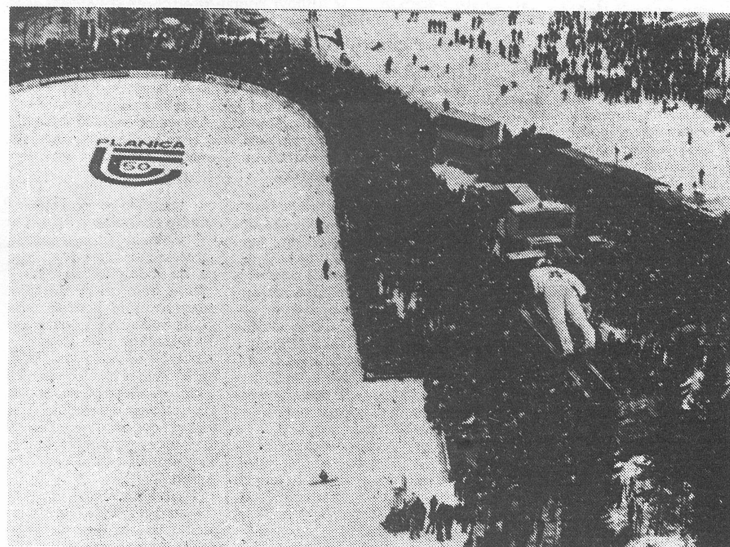
Sobotna priloga ljubljanskega Dela posvetila temu dogodku zelo interesantno pripravljeno celo stran spominov in statistik kar se je tedaj dogajalo na tej mamutski skakalnici, ki čeprav odklonjena s strani Mednarodne smučarske zveze je potem pričela dobivati po svetu številne tekmece in kasneje celo v sami Planici z novo velikanko bratov Goriškov.

Prostor nam ne dopušča, da bi priobčili več podatkov objavljenih v Delu, a upamo, da bo tudi ta naša stran v spomin Planice privlekla zanimanje naših bralcev vsaj nekaterim od njih obudila lepe spomine na dneve pod Poncami.

RAZVOJ REKORDA

50 m	Bogo Šramel (Jugoslavija), 1934
55 m	Franc Palme (Jugoslavija), 1934 (JR)
57 m	Rado Istenič (Jugoslavija), 1934 (LJR)
60 m	Franc Palme (Jugoslavija), 1934 (JR)
67 m	Per Johnson (Norveška), 1934
79 m	Birger Ruud (Norveška), 1934
82 m	Sigmund Ruud (Norveška), 1934
85 m	Gregor Hell (Avstrija), 1934
85,5 m	Sigmund Ruud (Norveška), 1934
86,5 m	Sigmund Ruud (Norveška), 1934
92 m	Birger Ruud (Norveška), 1934 (SR)
93 m	Reidar Andersen (Nor.), 1935 (SR)
95 m	Stanislaw Maruszak (Polj.), 1935 (SR)
98 m	Reidar Andersen (Nor.), 1935 (SR)
99 m	Reidar Andersen (Nor.), 1935 (SR)
101 m	Sepp Bradl (Avstrija), 1936 (SR)
107 m	Sepp Bradl (Avstrija), 1938 (SR)
108 m	Rudi Gering (Nemčija), 1941 (SR)
111 m	Hans Lühr (Nemčija), 1941 (SR)
112 m	Rudi Kraus (Nemčija), 1941 (SR)
118 m	Rudi Gering (Nemčija), 1941 (SR)
120 m	Fritz Tschannen (Švica), 1948 (SR)
124 m	Helmut Recknagel (NDR), 1957
124,5 m	Helmut Recknagel (NDR), 1957
127 m	Helmut Recknagel (NDR), 1960
129 m	Jiri Raška (ČSSR), 1966
130 m	Jiri Raška (ČSSR), 1966
132 m	Leinart Elimäki (Švedska), 1976
134 m	Armin Kogler (Avstrija), 1981

JR – jugoslovanski rekord
LJR – izenačen jugoslovanski rekord
SR – svetovni rekord

PLANICA IMENITNA OB JUBILEJU – S tekmovaljem na stari Bloudkovi velikanki se je iztekla sezona letošnje svetovnega pokala v smučarskih skokih. Ob 50-letnici prve mednarodne tekme v naši dolini skakalnic, je zmaga pripadla Plocu iz ČSSR, svetovni pokal pa je osvojil Weissflog iz NDR. Med našimi je bil najuspešnejši Ulag.

PLANIŠKA ZNAMKA

Ob petdesetletnici planiške skakalnice jugoslovanska PTT v počastitev tega dogodka ni izdala nobene znamke. Tudi v programu za prihodnje leto, ko bo v Planici spet svetovno prvenstvo v smučarskih poletih, za zdaj ni mogoče najti nobene znamke za ta velik športni dogodek, vendar seveda ni izključeno, da bo do nje le prišlo.

Pred 35 leti, 20. marca 1949 je bilo v Planici prvo tekmovalje v smučarskih skokih na manjši 80-metrski skakalnici. V počastitev dograditve tega objekta (sedanja 90-metrski skakalnica) ter 15-letnice Planice je Jugoslavija izdala dve znamki in to: za 10 din (rdeče barve) z motivom planiške skakalnice in za 12 din (sive barve) z motivom skakalca.

Potrebno je omeniti, da sta ti planiški znamki prvi zimskošportni znamki pri nas, odkar je leta 1932 prišla v promet serija šestih znamk za evropsko prvenstvo v veslanju v Beogradu.

Poleg navedenih dveh znamk je 21. marca 1972 za prvo svetovno prvenstvo v smučarskih poletih v Planici izšla še ena znamka modrosive barve z vrednostjo 1,25 din in

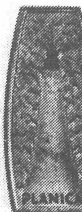

motivom planiške skakalnice. Ta znamka je bila tiskana v malih polah po devet znamk skupaj.

Ali je idejni tvorec znamke, akademski slikar Trpin morda imel v mislih letnico 1924, tedaj so namreč bile v Chamoniu v Franciji prve zimске olimpijske igre, ali pa gre zgolj za naključje?

Med 46 zimskimi športnimi znamkami jih je samo sedem z motivi smučarskega skakalca, skakalnice oziroma kombinacije obeh. Poleg že navedenih treh spadajo sem še znamka, izdana za 10. jubilejne olimpijske igre leta 1968 v Grenobleu za 0,50 dinarja, znamka za olimpijske igre v Innsbrucku 1976 za 3,20 din in dve znamki za igre v Sarajevu za 4 dinarje in 23,70 dinarja.

50 LET ZNAČKE

1934

1936

1954

1960

Ob 50-letnici planiških smučarskih prireditelj, proslavlja svoj 50. jubilej tudi planiška značka. Ob vsakem velikem tekmovalju je značka v različnih oblikah razveseljevala tekmovalce in gledalce ter jim kasneje prinašala prijetne spomine na trenutke pod Poncami.

AUSTRIAN HEIR SHOT ASSASSINATION IN BOSNIA.

Takole je pred 70 leti 'Argus', takratni dnevnik v Melbourne prinesel novico, da so na 29. junija 1914 v Sarajevu počili strelji ki so sprožili prvo svetovno vojno.

Dijak Gavrilo Princip, član organizacije Mlada Bosna je sprožil revolver in do smrti ranil avstro-ogrškega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegovo soprogo, ki sta bila na uradnem obisku v glavnem mestu Bosne. Fotografija, za takratne fotoreporterje izreden podvig, prikazuje aretacijo atentatorja, ki je bil prijat na licu mesta. V vojni, ki je potem divjala štiri leta je izgubilo življenje 8 milijonov vojakov in od 9 do 12 milijonov civilistov.

peror, and is offering prayers for the souls of the departed.

Bosnian Diet Assembles.

Serbs Show Disrespect.

VIENNA, June 29.

The Bosnian Diet met later in the day and passed a resolution of sympathy and loyalty to the throne.

All the deputies were dressed in black with the exception of four members of the Serbian Opposition, who wore ordinary clothes. Their attitude aroused the indignation of their colleagues.

WORLD-WIDE SORROW.

King George's Message.

Court Functions Cancelled.

LONDON, June 29.

A painful sensation was created in all

summed up his admiration for the Austrians in the one term—"Liebling."

VISIT TO AUSTRALIA.

A little more than 20 years ago the Archduke Franz Ferdinand paid a visit to Australia, during which he saw each of the capitals, several of the State provincial cities, and took part in a kangaroo hunt in New South Wales.

At the time he was touring the world in the Austrian warship Kaiserin Elizabeth, the cruise occupying in all 12 months.

An incident of the tour occurred in New Guinea, where His Royal Highness was lost in the wilds, greatly to the consternation of the whole ship's company. He was found only after a diligent search.

The consul in Melbourne for Austria-Hungary (Mr. Gustave Mayer), who knew the Archduke in his collegiate days, and met him two years ago when on holiday at Wildsee, Praga, in the Tyrol, spent a great deal of time with the Royal visitor when in Sydney, and subsequently accompanied him to Melbourne. The Archduke, he says, made no attempt to conceal his delight with Australia and its people, and expressed himself frequently as charmed alike with the beauty of the climate and scenery, and the free, happy life of the people under Austral skies. Even then, at the age of 30 years, intense interest in the democratic element among the Australian community was a notable feature of his character. He recalled much of what he saw on that occasion when in conversation with Mr. Mayer in the Tyrol two years ago.

»Celovška afera«

Koncem meseca maja 1945 so britanske vojne oblasti vrstile v Jugoslavijo tudi protikomunistične odrede, med njimi kakih 10.000 Slovencev, večinoma Dolenjcev. Podatki o vsem tem se še vedno prikazujejo iz različnih gledišč in bo še zelo nekaj generacij predno bodo lahko nepristransko presojanji.

Iz goriskega tednika 'Katoliški glas' smo povzeli sledeče odlomke o tej tragediji:

Dne 3. januarja letos je drugo omrežje britanske televizijske postaje BBC posvetilo tričetrturto oddaji pod naslovom »Celovška afera« vračanju domobrancev in drugih slovenskih ter jugoslovanskih protikomunističnih oddelkov iz taborišča Vetrinji pri Celovcu (zato »celovška afera«) od 29. maja do 3. junija 1945 v jugoslavijo, kjer je bila večina od njih pobita v množičnih pokolih.

Oddaja sloni na diplomatskih dokumentih, ki so zdaj dostopni raziskovalcem in na raznih pričevanjih. Je pa očitno, da so uredniki iz nepoznavanja slovenske in jugoslovanske polpretekle zgodovine precej zamešali več podatkov tako glede politične in narodnostne pripadnosti nasilno vračanih kot glede njihovega števila, ki ga, kar zadeva Vetrinji, cenijo na 26.000 oseb.

Po mnenju urednikov oddaje sta se Alexander in McMillan odločila za vrnitev beguncev iz razlogov državnih koristi, češ da izročitev teh ljudi Titu ne bi bila previsoka cena za dosego umika jugoslovanskih partizanskih oddelkov s Koroške in s tem odstranitve njihovega političnega vpliva s tega območja. Res so se jugoslovanske čete že pred omenjeno izročitvijo umaknile za meje stare Jugoslavije.

Zanimivo je, da sta tako Alexander kot McMillan ravnala proti ukazom ministrskega predsednika Churchilla, ki je 3. maja 1945 poslal poveljniku 8. armade sledeči napotek: »Čete generala Mihajloviča, četniki in ostali jugoslovanski disidenti naj bodo smatrani za ujetnike in naj se temu primerno z njimi postopa. O njihovi končni usodi bo odločala vlada.« Toda oba državnika sta se odločila postaviti Churchill pred izvršeno dejstvo in sta podpisala odlok za vračanje 14. maja 1945, ki je takoj postal izvršljiv. Nasprotno pa je ameriške predstavnik pri začasni zavezniki vladi v Caserti Alexander Kirk podpis odklonil.

Novica o izročitvi protikomunističnih beguncev Titu in temu sledečem pokolu je hitro prispela v London, kjer je vlada skušala vso neljubo zadevo prikriti in spraviti v pozabo. Ostajale pa so neljube priče: častniki, ki so nasilni oddaji prisostvovali in so prosili takoj nato za premešitev in pa posamezniki, ki so se rešili z morišč in v Sloveniji.

V novembru 1945 je angleški poslanec Guy Lloyd zahteval o »celovski aferi« pojasnilo od britanskega zunanjega ministrstva. Odgovor je pripravil osebni Churchillov tajnik John Colville in se je, kot je bilo rečeno v oddaji, glasil: »Kar se je zgodilo, se ne da več popraviti razen priznati, da je bil storjen velik pogrešek, ki ne daje časti neposredno odgovornim.« Vendar poslanec Lloyd odgovora ni nikdar prejel.

General Alexander je že nekaj let mrtev, McMillan pa ima 80 let in o vsej zadevi trdovratno molči, čeprav ga je britanska TV že ponovno povabila, naj pojasni svoj doprinos k Vetrinjski tragediji.

NA KRATKO

Društvo likovnih umetnikov slovenske obale, ki ima 22 članov je odprlo prodajno galerijo Meduza 2 na Trgu prvega maja v Piranu. Razstavljali in prodajali bodo samo taka dela, ki bodo na dostojni umetniški ravni.

V Lescan in Radovljici je bilo že enajsto srečanje pihalnih orkestror slovenskih železarn in sicer iz Štor, Jesenic in Lesc.

V samostanu v Krškem, ki ga vzdržuje kapucinski red so ob priliki 400 letnice Biblije Jurija Dalmatina, ki je bil doma s Krškega, obnovljeni knjižnici pripravili prvo knjižno razstavo. V samostanski cerkvi so pripravili tudi kulturni program

V Trebnju so praznovali 100-letnico tamošnjega gasilskega društva kar cel teden. Gasilska društva na Slovenskem imajo sedaj 97.000 aktivnih članov.

V Kopru so imeli razstavo istrskih vin, katere se je udeležilo 80 istrskih vinogradnikov. To 12. razstavo refoška so zaključili s podelitvijo nagrad najboljšim vinarjem, z otvoritvijo kulinarčne razstave aktiva kmečkih žena in povorko z vozovi.

Pihalni orkester jeseniških železarjev je pripravil ob priliki 110-letnice svojega obstoja koncert v dvorani gledališča Toneta Čufarja. Ob jubileju so se zbrali predstavniki drugih godb, pevskih zborov in drugi iz vse Slovenije

KAJ VESTE O 'SAZU'

Najvišja slovenska ustanova znanosti in kulture ima neprecenljiv delež pri spoznavanju, ohranjanju in bogatitvi zakladnice tistih pomembnih značilnosti slovenskega naroda, ki opredeljujejo njegovo znanstveno in umetniško samobitnost. Zasluge za spoznanja o zgodovini našega naroda, razvoju njegove znanstvene in kulturne misli, o posebnostih naše narave, zemlje, gredo v veliki meri 45-letnemu delu SAZU. Hkrati s tem pa ji je treba priznati prispevek k oblikovanju duhovne zavesti slovenskega naroda.

Uredba ministrskega sveta o ustanovitvi Akademije, z datumom 11. avgusta 1938, ji sama na sebi še ni dala veljave. Da ji jo lahko samo delo njenih članov. Pa vendar je imel odlok poseben pomen, če si pošteno ogledamo okoliščine, v katerih se je rojeval. Boj za ustanovitev Akademije je bil srdit in dolgotrajen: trajal je celi dve desetletji in naposled, ko je bil izbojevan, v nazivu ni smelo biti besede »slovenska«. Misel o ustanovitvi Akademije je zorela že od 16. stoletja dalje. Ljubljanski izobraženci so se leta 1693 strnili v Academiio Operosorum (akademiji delavskih), ki je bila ustanovljena po zgledu drugih renesančnih akademij, predvsem italijanskih in nemških. Člani pa niso bili samo Slovenci. Akademija je obstajala le do okoli leta 1725, kajti nasprotovali so ji jezuiti. V drugi polovici 18. stol. so jo oživili prosvetjenci, vendar je delala le nekaj let. Ta akademija je bila pomembna za naš preporod, razen tega pa je v razpravah tedanjih članov ohranjenih kar nekaj podatkov, pomembnih za preučevanje naše zgodovine. Academia Operosorum je bila daljna prednica današnje visoke kulturne ustanove.

Ko smo po prvi svetovni vojni končno dobili univerzo, so slovenski znanstveni in kulturni delavci ponovno oživili prizadevanja za ustanovitev Akademije. Njen prvi temelj je bilo leta 1921 ustanovljeno Znanstveno društvo za humanistične vede. Da bi lažje premagali odpor državnih organov, so se nekaj let pozneje Znanstveno društvo, Narodna galerija, Matica slovenska in druga znanstvena društva, zlasti Pravnik, odločila za skupno širjenje misli o akademiji. Javnost je zamislil odločno podprla in tudi radodarno prispevala denar v poseben sklad, medtem ko so oblasti zahteve prezrle. Po vseh letih brezplodnega iskanja priznanja je slovenskim kulturnim delavcem prekipelo. Leta 1937 so se odločili za pogumno potezo, ki je pravzaprav pomemben odkrit upor: skupina osmih znanstvenikov, ki jih je imenoval rektor ljubljanske univerze Rado Kušej, je ustanovila društvo Akademija znanosti in umetnosti, ki je delovalo po predpisih društvenega zakona. Oblast si zaradi ugleda in mednarodnega slovesa teh znanstvenikov ni upala ukreniti nič zoper nji-

hovo odločitev. Leto dni pozneje je izdala uredbno o ustanovitvi akademije in društvo je prenehalo delovati. Prva akademija je imela štiri razrede: filozofsko-filozofsko-zgodovinskega, pravnega, matematično-prirodoslovnega in umetniškega. Prvi predsednik je bil Rajko Nahtigal, redni profesor za slovensko filologijo in prvi dekan filozofske fakultete. Dne 12. novembra 1938 se je sestalo prvih 18 slovenskih akademikov, delo pa je prav zavezljivo šele leto dni pozneje, ko so bili imenovani vsi člani in izdelani pravilniki.

Za Nahtigalom je 1942. leta prevzel predsedniško mesto Milan Vidmar, od leta 1945 do svoje smrti 1950 je bil na čelu akademije Franjo Kidrič, nato pa dve leti Fran Ramovš. Po njegovi smrti je bil 24 let predsednik Josip Vidmar, 1976. leta pa ga je nasledil Janez Milčinski, ki je še vedno predsednik SAZU.

Po revoluciji je dobila akademija naziv, ki ji ga oblastniki pred vojno niso dovolili. Postala je namreč slovenska tudi v naslovu, šele tedaj pa je lahko tudi povsem svobodno razmahnila svojo dejavnost. Že v dveh letih po osvoboditvi, čeprav številčno okrnjena zaradi smrti nekaterih članov in z minimalnimi grotnimi sredstvi, je izdala toliko del kot prej v sedmih letih. V povojnih letih je obogatilo njeno članstvo mnogo naših znanstvenikov in umetnikov evropskega in svetovnega slovesa. Številni rednih, dopisnih in zunanjih dopisnih članov se je večalo, saj ni omejeno, kot je bilo pred vojno, spričo česar ji tudi ne moremo očitati, da je zaprta sama vase. Akademija je sodelovala pri povojnem družbenem razvoju, hkrati pa je tudi njegova pridobitev. Z raziskovalnim delom se njeni člani ukvarjajo na akademijskih inštitutih, samostojnih raziskovalnih zavodih, univerzitetnih inštitutih in drugih ustanovah. Delo teče predvsem po tistih programih, ki so pomembni za tako imenovane nacionalne vede, razdeljeno pa na 6 razredov: zgodovinsko-družbenega, filozofsko-literarnega, matematično-fizikalno-tehničnega, prirodoslovnega, umetnostnega in medicinskega. Akademija tudi polno sodeluje z drugimi akademijami znanosti in umetnosti v Jugoslaviji, kar prispeva k medsebojnemu poznavanju kultur, zgodovine in znanstvenih dosežkov in je pomembno za zblizevanje in prijateljstvo. Ima pa tudi plodne stike z drugimi sorodnimi institucijami v tujini, kar kaže na pretok znanstvenih dosežkov in informacij.

Težko je naštet vso raziskovalno, zbirateljsko in knjižničarsko dejavnost akademije, pa vendar njene intelektualne zmogljivosti niso vselej v polni meri vpete v prizadevanje za napredek slovenske družbe. Akademiki so voljni sodelovati tudi pri velikih družbenih odločitvah, kar so večkrat izrazili. Tako pa so jih, recimo, vprašali, ali je leta 1777 priplezalo prvič na Triglav troje ali četrto Slovencev, niso pa se obrnili nanje, ko so začeli graditi jedrsko elektrarno.

JOŽICA GRGIČ

(Iz 'Dela')

SLOVENCA NAJDEŠ POVSOD

Kakor smo po številu majhen narod, vendar ga skrajni kotička na svetu, kjer ne bi našel tudi Slovenca. Preglednik carine v Hong Kongu, misionar v pragozdovih Brazilije, farmer na Ognjeni zemlji itd. itd. Pa tudi uslužbenec v najbolj arabski od vseh arabskih držav.

V Melbournu se je te dni mudil na obisku pri svojem bratu Lojzu, rojak ki je nekaj let zaposlen pri petrolejski družbi v Arabiji. To je Andrej Markič in razgovor z njim je bil tako zanimiv, da nekaj posebnosti katere nam je povedal prenašamo tukaj tudi našim bralcem.

V Saudski Arabiji Andrej dela že osem let pri ameriški firmi ARANCO, sicer pa je kanadski državljan.

Glavni urad Aranco je v mestu Houston v Zedinjenih Ameriških Državah. Tja je moral Andrej najprej na 14 dni preorientacijskega tečaja, da se je spoznal s posebnostmi življenja v Arabiji. Saj človeku, ki je doma iz Podnanosa pri Vipavi, čudni arabski običaji in zakoni niso poznani in mu lahko zato napravijo kar precej preglavic.

Andrej je zapustil Slovenijo že leta 1956. Najprej je odšel v Italijo, od tam pa naprej v Francijo kjer je ostal 3 leta. Leta 1960 pa je emigriral v Kanado.

V Kanadi se je po osmih letih bivanja v Torontu preselil v Edmonton, država Alberta, kjer je delal kot strojnik v delavnicah za konstruiranje orodja potrebnega pri črpanju in rafiniranju nafte. Od tam je po odkritju naftinih vrelcev na Alaski odšel v to še precej neraziskano mrzlo deželo, kjer se je še bolj usposobil pri delu okoli pridobivanja nafte.

Kot zelo izkušena na tem polju so ga seveda takoj zaposlili pri Aranco in tako je iz mrzle dežele Alaske šel na drugi ekstrem, v vroče kraje Arabije.

Ko so mu v Houstonu dovolj dopovedali o posebnostih življenja v tej strogo muslimanski deželi, so ga s svojim letalom preko Amsterdama prepeljali v Arabijo. Tam se je po več mesecih čakanja nasedel v delovni bazi blizu mesta Dakra. V tej bazi žive največ ameriški in evropski uslužbenci, vendar v zadnjih par letih zaposlujejo vedno več domačinov, katerih delo je seveda mnogo cenejše.

Eden najbolj nepopularnih zakonov za tuje delavce v tej deželi je prepoved uživanja alkohola, katerega je v veljavi že preko 30 let. Baje je ta prepoved, ki je seveda v smislu predpisov korana, v strogi veljavi vse od leta 1952, ko je neki arabski princ v pijanosti ubil nekega britanskega diplomata. Tedaj je arabski kralj Saud zabranil vse alkoholne pijače in od tedaj alkohol smatrajo isto kot ostala mamila.

Prav tako je strogo kaznjiva tudi vsaka vrsta pornografije.

Kazni so stroge. Za posest steklenice žganja je kazen en mesec strogega zapora. Prav tako kazen čaka tudi vsakogar pri katerem najdejo pornografske publikacije ali filme. Tako je na primer neki delavec, po rodu Amerikanec, ki se je pričel baviti s prodajajo pornografskih video-trakov, čeprav samo med tujci, bil obsojen na 70 mesecev strogega zapora, ker je policija pri njem našla med

par tisoči drugih, tudi 70 trakov pornografske vsebine. Ko so bili potem po tej sodbi objavljeni protestni članki v ameriškem časopisju, so mu sodbo podvojili od 70 mesecev na 140 mesecev.

V bazah kjer so naseljeni nearabci prebivajo tudi njih družine. Toda ženam ni dovoljen odhod iz baze brez moškega spremstva, razen če so najmanj tri ženske skupaj. Včasih se v tej zvezi dogode za evropsko pojmovanje pravičnosti popolnoma nerazumljive stvari. Tako je policija nedavno v mestu ustavila ženo enega avropskih uslužbenecov, ki je sicer imela spremlevalca, a je ta izgledal po zunanosti bolj kot Arabec, bil je namreč doma iz Libanona. Ko so ugotovili, da to ni njen soprog, ki je moral ostati v bazi, ker je čakal na telefonski klic iz prekomorja, so ženo kaznovali z 2 dni zapora, spremlevalca, ki je ženo spremljal na prošnjo moža na 12 dni zapora in moža samega pa na 4 dni zapora. Nič ni pomagala utemeljitev, da je morala žena opraviti nujen nakup v mestu in da mož ni imel časa, da jo spremlja.

V predelu Saudove Avstralije, Arabci pripadajo konzervativni sekci muslimanske vere, to je sekta, katere je sedaj na oblasti v Iranu in ki se strogo drži vseh predpisov Korana po interpretacijah svojih mulahov. Tako ženske v Arabiji še vedno pokrivajo obraze pred vsakim tujim moškim. Tudi tujke morajo paziti, da se oblačijo v smislu teh predpisov ker bi drugače žalile verska čustva domačinov. Tudi tujke morajo zato nositi obleke z dolgimi rokavi, krila daleč pod kolena in rute na glavi. Moški pa tudi ne smejo hoditi po javnih prostorih oblečeni v kratke hlače. Bikini kopalne obleke so prepovedane tudi na kopalnicah, kjer so družine že itak oddeljene od samskih moških.

Policija ima menda svetovno edinstveno sankcijo proti prekratkim ženskim krikom: rdečo barvo s katero obrizgajo preveč razkrita bedra.

Moškim so prepovedani tudi dolgi lasje. Verska policija posebno v času postera ramazana kar na cesti ostrizže vsakogar, ki ima po njih mnenju predolge laske.

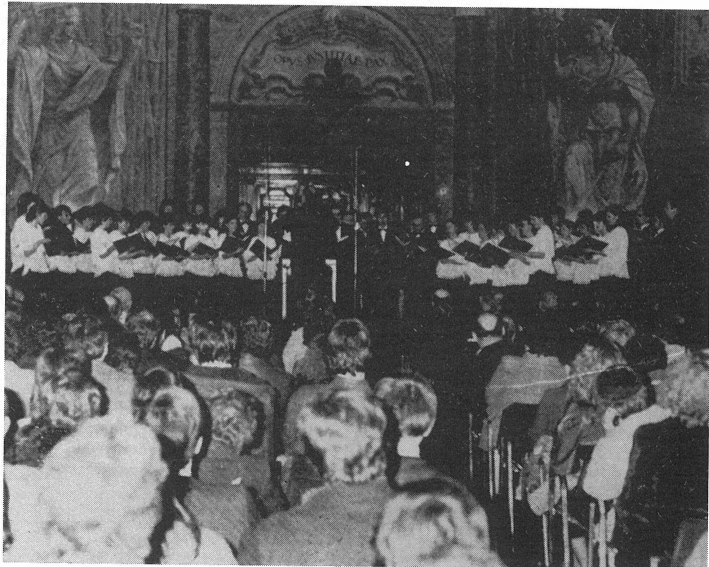
Tuji delavci, kot je naš rojak Martin dobijo vsako leto 45 dni plačanega dopusta, katerega morajo prebiti izven Saudove Arabije. Tako je Martin z družino uporabil letošnji dopust za pot okoli sveta in ob tej priliki obiskal tudi svojega brata v Melbournu. Od tu pa se bo vrnil v Arabijo preko ZDA, Kanade, Anglije in seveda po obisku pri svojih v Sloveniji.

Potovanja križkrazem sveta pa niso edina posebnost Martinovega življenja. Cela formacija njegove družine ni nekaj vsakdanjega, saj se je poročil na Filipinih s dekletom filipinskega rodu, otroka, fantek in punčka sta se rodila v Arabiji a imata kanadsko državljanstvo.

Taka je torej storija tega našega rojaka, ki pa pravi, da mu bo vrandanja po svetu kmalu dovolj in si že počasi želi najti bolj ustaljeno življenje.

Pravi pa, da tudi vandrti ni slabo dokler zato drugi plačajo.

B.L.

Pevski zbor Consortium Musicum v dvorani Cancellaria Apostolica

USPEH SLOVENSKIH PEVCEV V RIMU

Rim zna biti dokaj brezbrizen do pevskih in glasbenih nastopov, saj imajo ob številnih obiskih dovolj prilike za kritično opazovanje. Toda gostovanje slovenskega zbora Consortium Musicum je letos v marcu bilo izjema, saj je žel veliko zanimanje in odobravanje rimskih glasbenikov in visoko odobravanje poluradnega vatikanskega glasila "L'Osservatore Romano".

Pevci so v štirih dneh gostovanja nastopili kar petkrat. A za same pevce je menda najpomembnejši nastop bil pri papeževi maši v baziliki sv. Petra.

Izključno pravico sodelovanja pri papeževem bogoslužju ima le zbor "Capella Sistina", ter izjemoma zbor cerkve sv. Petra ali pa študentje papeškega Inštituta za cerkveno glasbo. Tokrat pa se je v prostorni ladji bazilike zaslila Hladnikova "Je mrak končan", Foersterjev "Večerni Ave" in Mavova "O kam Gospod".

Celovečerni koncert pa je zbor imel v

veliki dvorani Cancellaria Apostolica, kjer je predstavil poslušalcem kratek pregled sakralne glasbe vse od 15. stoletja pa do danes.

Ilustracija uspeha tega pevskega zbora je dejstvo, da se je tega večernega koncerta udeležil dosmrtni dirigent "Capelle Sistine", Domenico Bartolucci, ki načeloma ne hodi na koncerte. Na tega pa je prišel, ker je pevce slišal pri papeževi maši. Dejal je, da je navdušen nad kakovostjo zbora in nad zborovodjem, ki izdela vsako pesem natančno do zadnjih podrobnosti.

Zapeli so še pri kaniški maši v Baziliki sv. Petra, pri kateri so ob kanoniku Baumu maševali vsi slovenski škofi. Seveda so bili tudi na množični audienci pri papežu in ji dali s svojim petjem pri katerem je sodeloval tudi Kvintet Gorrenji prav poseben slovenski ton.

Tako je visok standard slovenske zborovske pesmi spet dosegel triumpf in to na eni najvažnejših in menda najizbirnejših svetovnih zbornic.

PLANINCI TREH DEŽEL

Več kot 2000 ljudi se je srečalo na izletu planincev treh dežel. Blizu 40 avtobusov jih je pripeljalo iz Trsta, Gorice, Celja, Jesenic, Kranja, Ljubljane, Nove Gorice, Bohinja, Bovca, Prevalj in Sežane v Bilčovs (Bilčo vas) na koroški strani pod Stolom.

Slovenski župan je te planince, ki so se zbrali iz Slovenije, Furlanije—Julijske krajine in iz treh koroških dolin Roža, Podjune in Zilje, pozdravil v treh jezikih: slovensko, italijansko in nemško.

Vsa ta planinska množica se je spustila v prijateljstvo, ki ne pozna umetnih meja. Planinci upajo, da bo še letos prišlo do podpisa sporazuma me Avstrijo, Italijo in Jugoslavijo o planinsko—turističnem prometu v obmejnem področju.

NEOFAŠISTI V BAZOVICI

Neofašisti so 8. junija spet izzivali v Bazovici. Pod pretvezo predvolilnega zborovanja so ti mladi italijanski provokaterji hoteli povzročiti nemiri, kakor v preteklem letu. Domačini pa jim za to letos niso dali prilike. Pol ure pred napovedanim zborovanjem je bila Bazovica kot izumrla. Domačini so pozaprlji trgovine, gostilne in druge javne lokale in se umaknili na domove. Tudi drugače napovedana manifestacija ni žela uspeh, saj se je zbralo komaj kakih 100 pripadnikov, ki so prikorakali na glavno ulico ob zvokih koračnic ter izzivalnih gesel. V govorih so italijanski delžni in in občinski svetovalci nasprotovali zaščitnemu zakonu za Slovence in oporekali pravico Jugoslaviji, da se ta zanima za probleme Slovencev v Italiji.

ŠOLA FRANCETA BEVKA

V Gorici so v nedeljo, 10. junija poimenovali osnovno šolo za južni del mesta po pisatelju Francetu Bevku. Doprnski kip pisatelja, ki ga je izdelal Boris Kalin, je v prostorih šole odkril Bevkov sin Jurij. Goriska javnost je sprejela to kot velik kulturni praznik, saj je pisatelj po študiju na goriskem učiteljsku med obema vojnama v več časovnih presledkih tudi delal in živel v Gorici.

BRALNE ZNAČKE

Slovenski otroci na Goriskem ki se izkazujejo pri čitanju slovensščine so nagrajeni za to s posebnimi značkami, katere jim podeli uredništvo otroškega lista "Čičiban". Otroci imajo s to značko lepo priznanje v javen dokaz, da se zanimajo za rodni slovenski jezik, čeprav žive na italijanski strani slovenskega kulturnega prostora.

OLAJŠAVE NA MEJI

Vest o novih olajšavah za jugoslovanske državljane pri brezdepozitnem prehanjuju meje je zbudila mnogo pozornosti v Trstu.

Predvsem ugotavljajo, da zaradi jugoslovanskih gospodarskih težav ni pričakovati večjih nakupov v obmejnih sredstvih.

SIMONU GREGORČIČU

V Kobaridu so 17. junija z lepim kulturnim sporedom počastili 140-letnik rojstva Simona Gregorčiča. Ob Gregorčičevem kipu so pripravili koncert na katerem so sedelavali domači pevske zbori ter recitatorji Gregorčičevih pesmi.

SLOVENSKI DIJAKI V GORICI

V šolskem letu 1983/84 se je število dijakov na srednjih šolah v Gorici nekoliko zvečalo. In sicer so imeli sledeče število vpisanih: Enotna srednja šola 353 dijakov in dijakinj, Učiteljske 45, Tečaj za vrtnarje 22, Trgovski zavod Žiga Zois 68, Trgovski zavod Ivan Cankar 107 dijakov.

Manjše število dijakov lot lansko leto je imela samo nižja srednja šola in sicer štiri manj, vse ostale šole pa so zabeležile porast.

ČITAJTE IN PRIPOROČAJTE
VESTNIK
Glasilo Slovencev v Avstraliji!

ZAŠČITNI ZAKON ZA SLOVENCE

Zaščitni zakon za Slovence v Italiji še vedno čaka, da ga bodo razpravljali v rimskem parlamentu. Pred senatno komisijo so štirje zasnutki. Vse pa kaže, da se pred poletnimi počitnicami ne bo zgodilo nič takega kar bi bistveno premaknilo parlamentarni postopek. Najevanje, ki se je v komisiji za ustavna vprašanja senata začela 16. maja, na predvečer velikega zborovanja Slovencev v Gorici še ni na dnevnem redu.

Senatu je sedaj predložila svoj predlog tudi krščansko-demokratska stranka. Ta osnutek še ni bil objavljen, vendar kaže, da se ne bo dosti razlikoval od tistega, ki je bil predložen tudi poslanski zbornici.

ANSAMBEL SLAK

- 20 LET

Ansambel Lojzeta Slaka, ki je prvi od slavnih ansamblov obiskal Avstralijo pred dobrimi 12 leti, je letos slavil 20 let svojega obstoja.

Ansambel se je zasnoval pravzaprav že leta 1958 ko je Lojze prišel izpod Trške gore na javno radijsko oddajo Pokaži kaj znaš s svojo harmoniko in navdušil poslušalce. Kmalu za tem je s svojimi brati Matijo, Stanetom in Tonetom sestavil instrumentalni kvartet, katerega delovanje pa je potem prekinila vojaška služba.

Po odslužitvi roka sta se mu pridružila kitarist Niko Zlobko in basist Ciril Babnik in tako je nastal trio, ki je že leta

1964 posnel svojo prvo ploščo 'V domači vasici'. V istem letu se je trio dogovoril z vokalisti 'Fantje s Praprotna' za sodelovanje in rodila se je skupina, ki je prinesla novo barvo v zabavno slovensko ljudsko glasbo.

Dosedaj so 'Slaki' imeli že več kot 2000 koncertov, vpeljali so 320 zabavnih viž, posneli 33 plošč ter imeli številne radijske in televizijske nastope.

Slovenecem v Avstraliji in posebno v Melbournu pred dvanajstimi leti niso prinesli samo domačih melodij nego so z njimi poživili našo skupnost, da je pokazala nov elan v svojem delovanju.

ZDAJ PA ŠE CIRILICA

Zaključna slovesnost proslave dneva mladosti na 25. maja v Beogradu je že več mesecev povzročala kar resne debate v krogih mladinskih organizacij v Jugoslaviji. Največ vzroka temu so bili odločni protesti zastopnikov slovenske mladine, ki ni hotela sodelovati pri prvotnih načrtih slavlja na stadionu JLA v Beogradu. Po teh prvotnih načrtih naj bi ob višku slavlja na stadion pripeljal "plavi vlak" iz katerega naj bi izstopil v pokojnega Tita maskiran poklicni igralec ter pričel deliti sladkarije navzočim mladincem. Istočasno pa naj bi se na stadion spustili vojaški padalci.

Slovenska mladina je bila mnenja, da bi ta finale bil še bolj neokusen in kičaste od lanskega, ko so v nekako umetno narejenih oblakih na nebu pokazali ogromno podobo Tita. Prav tako so slovenski zastopniki trdili, da bi načrtovan dovoz vlaka, za katerega bi morali položiti do stadiona posebno progno, pa tudi spust padalcev nepotrebno razmetavanje finančnih sredstev. Slovenska mladina je odločno odklonila sodelovanje pri takih "teatrh".

Po dolgotrajnih razpravah je le prevladal pogled mladih Slovencev in dokončno letošnja prireditev je bila v mnogo treznejšem stilu, s poudarkom na potrebe in uspehe mladine.

Končno slavnost je iz stadiona prenašala tudi beogradska TV, toda s podnaslovi v cirilici. To je vzbudilo kritiko dnevnika 'Delo', češ, da je že dosti slabo ako so napisali v srbsčini, še mnogo huje pa je ako je to pisano v cirilici, katere mnogi Slovenci ne obvladajo in, da je to zbudilo mnogo razburjenja med slovenskimi gledalci.

Na to se je v rubriki Poštni predal 29 oglasil s pismom objavljenim 9.6.84 v 'Delu' generalni direktor Radiotelevizije Beograd, neki Milan Vukos.

Ta funkcionar ni smatral, da je bilo napravljeno kaj napačnega, vsaj tako sledi iz njegovega pisma. Dejal je, da TV Beograd uporablja na lihe dneve cirilico, na parne dneve pa latinico. Proslava je padla na dan, ko se uporablja cirilica in ni se jim zdelo potrebno, da bi prav na ta dan, čeprav je bil dan mladosti, prekršili načelo enakopravne uporabe obeh pisav.

Pristavil je še, da nekako razume razburjene slovenske gledalce, nikakor pa ne razume uredništva 'Dela', da podpira tako nestrpnost.

"Mar ni vaše vztrajanje pri tem, da naj bi bila vsa besedila, ki gredo v jugoslovanski televizijski prostor napisana v latinici, svojevrstna zahteva po poenotenju pisave v Jugoslaviji?" je končal svoje pismo.

PROTI SPRAVI

Nedavna pobuda skupine članov ameriškega kongresa, naj bi v ZDA postavili spomenik generalu Draži Mihajloviću je naravno naletela na proteste Zveze borcev NOV. Predsedstvo njih Zveznega odbora se je izjavilo proti vsakim poskusom rehabilitacije svojih nasprotnikov za časa vojne inodlično odklonilo bilo kakšen poskus sprave...

V istem smislu je izzvenel tudi govor Franceta Popita ob proslavi 60-letnici zmage nad Orjuno, ki ga je imel v Trbovljah 1. junja. Med drugim je dejal:

"Nekateri danes maličijo in skušajo zanikati vlogo delavskega razreda in komunistične partije v narodnoosvobodilni vojni. Vsiljujejo razprave o nekaterih - kot pravijo - kočljivih dogodkih iz

naše preteklosti. To počnejo zato, da razvrednotijo vlogo zveze komunistov in delavskega razreda v revoluciji, ker bi radi delavsko oblast zamenjali s svojo..."

"Res je, da ljudje sami delamo svojo zgodovino, toda ne delamo je v okolščinah, ki bi si jih sami izbirali, zato so možne posamezna krivice, pojavi samopašništva in odkloni.....Danes se nekaterim smilijo tisti, ki so bili na strani okupatorja, ko smo bojevali narodno-osvobodilni boj ali so bili, ko smo se uprli Stalinu na strani informbiroja. Ničče ne zanika, da v teh spopadih, ko je šlo za našo svobodo in neodvisnost niso bile prizadejane posameznikom tudi krivice. Toda odgovornost za to leži na stani narodnih izdajalcev..."

CENE SE VIŠAJO

Po podatkih slovenskega statističnega zavoda so se od lanskega decembra do konca maja industrijski izdelki pri izdelovalcih v vsej Jugoslaviji podražili za 6,3 odstotka, v Sloveniji pa za 7,5 %. Tako so bile te cene maja letos v primerjavi z lanskim majem v Sloveniji za 58%, v Jugoslaviji pa za 51,3 % višje.

Hitreje so se maja povečevale tudi slovenske cene na drobno, tako, da je zaostanek za jugoslovanskim povpreč-

jem le še malenkosten. Po podatkih zveznega zavoda za statistiko so se življenjski stroški maja v Jugoslaviji zvišali za 3,2 odstotka v primerjavi s aprilom. V petih mesecih letos so se povečali za 10,4 %, v primerjavi z lanskim majem pa so bili prejšnji mesec večji za 48,3 %. Od tega so se največ povečali stroški za higi-eno, najmanj pa za stanovanje.

STRAH PRED PARADIŽNIKOM

Cena paradižnika je v Ljubljani v nekaj dneh padla skoraj za dve tretjini. Vzrok tega je bila novica, ki se je hitro razširila, da je ta paradižnik, uvožen iz Makedonije bil tretiran z etrelom (zaščitnim sredstvom, da bi hitreje dozorel. Etrel pa naj bi bil škodljiv za zdravje.

Kasneje se je razjasnilo, da etrel ni nič bolj škodljiv kot katerokoli drugo kmetijsko zaščitno sredstvo in, da sploh ni bil uvožen iz Makedonije. Vendar kupce o tem ni bilo mogoče prepričati in ostajajo problemi: za pridelovalce, ki kljub sklenjenim pogodbam v Sloveniji ne morejo prodati paradižnika in za potrošnike, ki ga kljub izredno znižani ceni le malo kupujejo.

TUNELSKI VID

Za prometno nesrečo s smrtnim izidom so v Ljubljani obsojili na dve leti zapora Džura Busiča, iz Zgornjega Kašlja. Obtožili so ga, da je vozil pod vplivom alkohola ter se zaletel v pešca, kateremu bi se sicer lahko izognil. To se je zgodilo 1. decembra 1980 in žrtev je bil 18 letni Asim Okanović.

Pri obtožencu so po nesreči našli v krvi kar 1,73 promila alkohola in pravijo, da je zaradi tega zagledal pešca prepozno, da bi se mu izognil.

ZMANJŠANA NEZAPOSLENOST

V Sloveniji je zdaj nezaposlenih 14.500 ljudi. Zaposlovanje glede na strukturo tistih, ki čakajo na delo še ni preče.

Ugodno gibanje zaposlenosti in industrijske proizvodnje iz druge polovice

lanskega leta se v Sloveniji nadaljuje tudi letos.

Po zadnjih podatkih je zaposlenost v združenem delu Slovenije v prvih treh mesecih glede na enako obdobje lani večja za 1,4 odstotka, od tega v gospodarski dejavnosti za 1,5 odstotka in v negospodarskih za 1,1 odstotka.

USPEHI 'TAMA'

Nedavno je TAMova Avto trgovina v Mariboru slavila 30 let svojega obstoja. V tem času so prodali okoli 20.000 TAM ovih vozil.

Na 12. razstavi jugoslovanskih izumov, tehničnih izboljšav in novosti na Reki pa je Velika nagrada pripadala delovni organizaciji TAM. Dobili so to nagrado za predstavitev vseh svojih tehničnih in tehnoloških dosežkov ter za rezultate dosežene pri razvijanju izumiteljskega dela. Lani je v tej organizaciji več kot 3000 delavcev predlagalo inovacije.

VLAK V BAGER

V četrtek 7. junija je v Struževem pri Kranju v bager, ki je nakladal gramoz zapeljal vlak. Pri tem je umrl zavirač Slobodan Kremenović. Na progi in vagonih pa je nastalo za več kot tri milijone dinarjev škode. Bager je pri trčenju zasukalo za 180 stopinj, tako močno, da je bagerista Janeza Erzarja vrlo skozi vetrobransko steklo ter so ga ranjenega odpeljali v bolnišnico.

STEKLINA NA OBALI

Obalne občine okoli Kopra so še vedno okužene s steklino. Letos so v koprski občini proti steklini cepili 2440 živali, v izolski 514 ter v piranski 887. V treh pogoni so lovci izolske in piranske lovske družine pobili 39 mačk in tri potepuške pse, leto popreje pa so na istem območju pobili 31 poteoškkih psov in 246 mačk. Hkrati so letos na obalnem območju odkrili 10 lisic okuženih s steklino, zato so lovcem poveljali odiranje lisic oziroma zveri.

ŽUPANČIČEVE NAGRADE

V veliki sejni dvorani mesta Ljubljane so 8. junija podelili Župančičeve nagrade, s katerimi mesto Ljubljana nagraduje svoje najboljše kulturne ustvarjalce za nove izjemne dosežke.

Nagrajeni so bili: igralka Nika Juvan Kalan, Tončka Marolt za hranjenje ljudskega izročila, skladatelj Pavel Michelčič, kipar Janez Pirnat, arheolog Ivan Puš, književnik Bojan Štih in Jože Zontar na področju arhivistike.

FOTELJČIČ, DIREKTOR SEKTORJA

Mladega Foteljčiča so sprejeli v delovno razmerje s priporočili z leve in desne. "Mlad je in perspektiven", je bilo slišati.

"Fant je iznajdljiv, priden in brijten tudi." Njegovi sošolci pa so v nasprotju s priporočilnimi izjavami izdili, da je Foteljčič len kot fuks, za bit, da ima dve levi roki in da mu je najljubše od vseh opravil spanje. Slednje se je izkazalo za resnico. Mladi Foteljčič je že prvi dan zamudil priti v pisarno, ko pa se je končno le primajal, je sedel za mizo, si podprl glavo z rokami in buljil skozi oken, vsakič dvajset minut pa je preklel vse tiste, ki so ga spravili v to pisarniško luknjo. S tem se je ukvarjal dva meseca, dokler niso pričeli sodelavci godrnjati in govoriti, da je mladi Foteljčič lopov, ki dobiva za

nedelo plačilo in bi ga bilo treba dovolj tepe prišteti med kradljivce. Tako govorjenje pa vsem ni bilo všeč. Kajti stari Foteljčič je bil v Repičevini malo več kot le za to, da bi preganjal muhe. "Stuhajte nekaj, da bo konec takim in podobnim govoricam," je rekel nekoga dne stari Foteljčič. Videti je bil močno jezen.

Repičani ne bi bili Repičani, če ne bi še isti mesec našli rešitev: v pisarno mladega Foteljčiča so posadili tovariša Predalnika.

"To je preizkušen mož, skromen, in kar je najvažnejše, zna delati za dva," je bil ponosen nad rešitvijo tovariš Mozgic. In tovariš Predalnik je garal, da se je ob trinajstih vlek domov izčrpan in izmozgan kot trikrat stisnjena limona.

"Kaže, da se je mladi Foteljčič zmigal, kajti stvari so na tekočem, že lep čas nismo prejeli niti najmanjšega opomina," so bili zadovoljni in Repičevi dragi. "To je razveseljivo, toda tudi sina tovariša Komolčiča ne moremo pustiti na cesti. Steer je fičirji, vendar..." se je zavzel stari Predalnik.

V pisarno so prinesli mizo in stol, ob devetih pa se je primajal še Komolčičev sin. Še preden ga je lahko mladi Predalnik vprašal, kakšno bo njegovo delo, je pričelo po vratih trkati. Skozi polpriprta vrata je rekla kuštrava glava: "Oprostite, samo tablico nabijem na vrata." Ko so utihnili udarci klavida, je Predalnik odprl vrata in glasno prebral s tablice: "Franc Foteljčič, direktor sektorja."

TONI GAŠPERIČ

Devet Slovenskih društev na Švedskem, povezanih v svojem ko-ordinacijskem odboru izdaja svoje glasilo v obliki lepo urejane revije 'Naš glas'. Ta dvomesečnik, katerega sedaj redno dobivamo nam v svojih člankih nakazuje, da imajo Slovenci na Švedskem bridke izkušnje pri sodelovanju z ostalimi jugoslovanskimi skupinami, katere predstavlja Jugoslovanska zveza. Kot izgleda je glavni vzrok nezadovoljstva pristranost v razdelitvi sredstev, katere jim nakazuje švedska vlada. Spodaj navajamo nekaj misli iz uvodnika, katerega je napisal glavni urednik 'Našega glasa' g. Marjan Kramaršič. Zalostno je čitati te njegove besede in ni nam moči točno presoditi verodostojnost navedenih dejstev. Toda če vzamemo v obzir tudi naše izkušnje tukaj, kjer 'jugoslovanske' organizacije dobivajo nezalostno večje podpore od vladnih institucij kot Slovenci, in to tudi na naš račun, potem naj nam služi ta članek iz Švedske v zelo resen opomin.

OHRANIMO NAŠ PONOS !

Vemo, da so se slovenska društva na Švedskem pod pritiskom in lažnimi obljubami odločila za članstvo v Jugoslovanski zvezi — organizaciji, ki naj bi povezovala vsa jugoslovanska društva na Švedskem. Slovenska društva pa so kaj kmalu spoznala, da od tega članstva nimajo nobene koristi, temveč da je njihov pristop v Jugoslovansko zvezo znatno zmanjšal število članov v društvi. Vsa slovenska društva, razen enega, imajo težave s pokrajinskimi organizacijami JZ, ki se obnašajo kot nekakšna oblast, grozijo z ovajanjem, hočejo prepovedati romanje Slovencev v Vadsteno, izsiljujejo neupravičeno članarino, jih diskriminirajo pri nastopih itd.

Slovenci na Švedskem smo prijatelji reda in pametnega dogovarjanja ter strpnega reševanja problemov. Toda ko je mera zvrhana, moramo spregovoriti. V pokrajinskih organizacijah JZ smo priča surovih prepričev in srečujemo ljudi, ki iščejo v Jugoslovanski zvezi samo potrditev socialnega statusa, katerega v švedski družbi niso dosegli, na pripadnike hegemonizma, delomrzneže in "majhne papeže", ki so si naredili diktatorske škornje in ki bi radi s pridruženjem jugoslovanstva zaslužili politično neoporečenost.

Kot kažejo vsa znamenja, bodo jugoslovanarji v Jugoslovanski zvezi uničili še tiste šibke koreninice slovenstva na Švedskem, ki so še ostale in odpodili iz naših društev še nekaj sposobnih društvenih delavcev zato, ker ta Zveza ne gleda na dejavnost društev s kulturnega vidika, temveč administrativno propagandističnega, ker nima smisla za kulturo, ker ne ve, kako bi je slovensko srce na Švedskem, ker poseamezniki v njej samovoljno zasledujejo cilje reživelega jugoslovanstva.

Od skupnega proračuna Jugoslovanske zveze, ki je v preteklem letu znašal 1,538.000 kron, smo Slovenci dobili 21.300 kron. Vso administrativno in organizacijsko delo smo opravili sami brez plačila, medtem ko se je nepotrebna birokracija JZ mastila z ostalim denarjem. In ta denar je tudi naš, daje ga švedska država, JZ pa z njim samo "razpolaga".

Poudarjanje popolne enotnosti na račun Slovencev, podcenjevanje slovenskega jezika in kulture, samopašno privzajanje sredstev za naš tukajšnji kulturni razvoj — vse to se kaže danes še posebno v odnosih s pokrajinskimi organizacijami JZ, v člankih, izjavah in ukazih posameznikov ter odločbah centralističnega aparata Zveze. Ker pa živimo v demokratični družbi, bo tem pojavom lažje odsekati glavo kjerkoli in v kakršnikoli skriti obliki se že pojavijo — ali pod krinko zajedništva ali pa takrat, ko je samo iz ust vržena, a nikoli resno mišljena parola "bratstva in enotnosti" — če bomo nastopali samostojno in skupno.

Če želimo Slovenci na Švedskem še vsaj nekaj let ostati organizirani, obdržati društva pri življenju in ohraniti naš človeški in narodnosti ponos, je nujno, da osnujemo samostojno in suvereno Združenje slovenskih društev na Švedskem. Sodelujemo namreč lahko samo s tistimi narodnimi skupnostmi, ki upoštevajo našo suverenost.

Samo s samostojnostjo, z ohranitvijo naše ga človeškega in narodnostnega ponosa ter zvestobo slovenskim kulturnim izročilom bomo lahko obdržali našo identiteto kot ljudje in kot slovenska etnična manjšina na Švedskem!

Marjan Kramaršič

BLAD — SLOVENIAN PEARL

YOU see the castle first, its red-brown turrets rising from the green of the wooded hills against the snow-streaked Julian Alps.

The road from Ljubljana has passed for some 50 kilometres through the undulating farmland and picturesque villages of north-west Yugoslavia, but now the Alps dominate the skyline. The country side has become steeper and more heavily timbered, and the architecture has changed from warm, brown stone to stark, white cement and plaster.

The castle holds the attention for a time, before sinking again into the forest, to re-emerge not long before the traveller gets his first glimpse of Lake Bled.

Sir Humphrey Davy is said to have described Bled as the most beautiful place he had seen in Europe. It is hard to quarrel. The lake is a showpiece in a country that constantly surprises with its beauty, variety and sense of history.

Lake Bled, just 2000 metres long and 1300 wide, lies at the foot of a glaciated valley, its deep, blue water reflecting the green of the forest on one side and the white and grey of the mountains on the other. It is surmounted by the castle, on a sheer crag 100 metres above the surface, and has as its centrepiece a tiny island from which rises the belfry of an ancient church.

Stari Grad, Bled's castle, has dominated the lake and surrounding countryside for a succession of masters since the Middle Ages. Remains of the earliest buildings can be seen in the present structure but its known origins do not reach back as far as those of the island church, where recent excavations have found evidence of settlement 800 years before Christ. Church and castle are preserved as museums each in its own way offering insights into the early civilisations of central Europe.

Little was known of the island prehistory until 1962, when a group of archaeologists from the National university of Ljubljana began soundings in the churchyard. In layers beneath the soil the tiny outcrop were relics of life dating to the 8th century BC.

The island earliest days were probably bloody; the research suggests that it was the headquarter of a pagan cult which carried on ritual killings with stone knives

many of which were found in the lowest stratum. But Christianity has prevailed since the 8th century AD, when people of the Koeltian civilisation are thought to have built the first church. Five total or partial, rebuildings followed, until the church gained its present Baroque character in the 17th century.

One mildly ghoulish result of the excavation is that modern tourist can gaze through glass panels in the church floors into the graves of Slavs who died more than 800 years ago. In contrast, when the eye flicks upward, are the beautifully restored gilt carvings of the altar. The centrepiece is a wooden Madonna and child, carved about 1400, which languished in a wayside shrine for 200 years before being restored to its rightful place in 1955.

The first visitors to Bled were pilgrims, coming to worship on the island. Later, noblemen came to enjoy the Alpine scenery and bathe in the thermal springs. The spa became so popular that during the 17th century the castle overlords, irked by the number of tourists, had the springs filled with earth. A Swiss physician ran them as a health resort in the 19th century, and they now supply water at a constant 23 degrees to indoor swimming pools in two top-class hotels.

Today, Bled is a year-round resort, offering more than 3500 beds in accommodation ranging from the luxurious Grand Hotel Toplice to rooms in private homes for as little as \$5 a night.

One can swim in the lake in summer and skate on it in winter. There are international rowing and sailing regattas, dancing, folk concerts and an annual barmen's drink-mixing contest for the Bled Cup. Two kilometres away is an 18-hole golf course with an excellent restaurant attached, and the recently developed ski resort of Zatrnik — one of several in Yugoslavia's Alpine region — is eight kilometres away.

Bled is part of Slovenia, the most prosperous of Yugoslavia's six republics, which stretches from the Adriatic, with its coastal resorts, to the Alps, and shares borders with Italy and Austria. It offers as wide a variety of attractions as its history and topography would suggest, within the relatively compact area of 20,000 square kilometres.

(The Age)

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

SLOVENIJA ZASLUŽI NAJVEČ DEVIZ !

Slovenija je tudi v prvih mesecih tega leta bila najmočnejši izvoznik v Jugoslaviji. Hrvaška in zlasti ožja Srbija za njo močno zaostajata.

V Črni gori in Vojvodini so z povečanjem svojega izvoza tudi znatno povečali uvoz, kar seveda negira čisto vrednost izvoza.

V Sloveniji je bil izvoz za 11 odstotkov večji od uvoza. V Srbiji samo za en odstotek.

Jugoslovensko gospodarstvo je tako v prvih petih mesecih letos ustvarilo na konvertibilnih trgih okoli 66 odstotkov svojega celotnega izvoza. Med republikami je največji delež dosegla Slovenija, namreč 81 %, Hrvaška 68%, Vojvodina 66%, BiH

62 %, ožja Srbija 60 %, Makedonija in Črna gora nekaj manj kot 60% in Kosovo pa 42%.

Delež izvoza blaga v celotnem konvertibilnem izvozu Jugoslavije po republikah v prvih petih mesecih letos je sledeč:

Slovenija	24,3%
Ožja Srbija	22,2%
Hrvaška	21,2%
BiH	14,7%
Vojvodina	9,6%
Makedonija	4,7%
Črna gora	1,8%
Kosovo	1,4%
Federacija	0,1%
Skupaj SFRJ	100,0%

SPREMEMBE V ETNIČNI STRUKTURI

SLOVENIJA	(v odstotkih)				
	1948	1953	1961	1971	1981
Slovenci	97,0	96,5	95,6	94,0	90,5
Hrvati	1,2	1,3	2,0	2,5	2,9
Srbi	0,5	0,8	0,9	1,2	2,2
Muslimani	0,0	0,1	0,0	0,2	0,7
»Jugoslovanci«	-	-	0,2	0,4	1,4

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, ivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

The first and second aims listed are both concerned with welfare functions. Any deliberate and specific action to fulfil the first aim is rarely taken now. The need for such a welfare agent is not as urgent or desperate as it once was.

- a) To assist settlers of slovenian origin in their intergration into the Australian community.
- b) To assist in the relief of poverty amongst Slovenian settlers in Victoria, whether members or not of the Association and for this purpose without limiting the generality of this provision to establish, maintain and operate an invalid or old people's home.

(S.D.M., 1979:15)

The second aim has only been achieved in part. As already mentioned, steps have been made towards establishing the home, but unfortunately the process is only in the early stages. Assistance in isolated cases of tragedy is maintained to a degree by S.D.M. Once again, the need has diminished during the years.

S.D.M. has continued to concern itself with the perpetuation of the Slovenian culture. The third aim indicated its intention.

- c) To maintain and further promote the Slovenian cultural and ethnic heritage and thereby contribute to the Australian way of life.

(S.D.M., 1979:15)

This aim is a general cultural goal, which can be fulfilled in a number of ways. The degree to which the or-

ganisation has achieved its aims, will be discussed in the last chapter. Because of its improved financial position, S.D.M. has extended its aims to include the following one.-

- d) To provide facilities for cultural, social, and sporting activities and to supply accommodation, meals, and/or refreshments on the premises of which the club is bona fide occupier for members and their guests.

(S.D.M., 1979:15)

As the organisation has become a legitimate part of the community, and also established its own premises, it has added the following aims to the original aims of 1954.

- e) To provide and maintain Clubhouse grounds, and appurtenances, in Research, Victoria, for the benefit of members.
- f) To acquire by lease or purchase any real or personal estate for the purposes of the club as may from time to time be thought fit.
- g) To apply for, obtain, hold, and renew a club license pursuant to the Liquor Control Acts of the State of Victoria, or any other license or permit as will enable the club to sell or dispose of alcohol liquor to the members of the club and their guests.

(S.D.M., 1979:15)

The aims of S.D.M. are indeed general, and are mainly concerned with covering all aspects of S.D.M. activities, and functions.

S.D.M. presently functions mostly in terms of a social organisation. The other functions are continued

to a degree. Because of the structure of S.D.M., the Committee of Management and the sub-committees concerned with particular interests, the organisation can provide a variety of activities, thereby fulfilling the needs of many of its members.

Traditional and cultural roles are maintained through celebrations of the relevant religious occasions, such as Christmas and Easter, also through the artwork displays. The painting exhibitions which organisation arranges is fast earning an impressive reputation within the local and wider community. The school is involved to quite an extent, with the perpetuation of cultural heritage, by teaching the children about slovensia history, language and culture in general.

The need for the organisation to perform a welfare function has been reduced considerably in past years.

The most important factor involved in the changing attitudes of the Australian structures and the community to immigrant cultures has been the gradual emergence of migrant and ethnic social welfare organisations.

(Storer, CHOMI 380:6).

Many of the activities on S.D.M.'s annual agenda are related to the particular interest groups, and are concerned with the social and fun aspects of the interest, rather than anything very serious or vital. It would seem that S.D.M. has adapted its functions to suit the requirements of the Slovenian community in Melbourne.

In order to determine S.D.M.'s success as an ethnic organisation, and to predict a possible future for the organisation, it is necessary to examine the achievement or failure to achieve, past and present aims.

(Se nadaljuje)

NOVI SVETNIKI

Hrvaški katoliki so dobili svojega svetnika, ko je lanskega oktobra papež proglasil za svetega patra Leopolda Mandiča.

Papež Janez Pavel II. je ob tej priliki v svoji pridigi romarjem, med katerimi je bilo kakih 6000 Hrvatov in več sto Slovencev povedal, da je bil frančiškan Leopold Mandič do skrajnega junaštva zvest svoji veri in duhovniški službi v vršenju zakramenta sprave in pokore. Bil je skromen redovnik, majhne postave, bolehen z napako pri izgovorjavi.

Njegova veličina pa je bila v tem, da se je ves čas svojega duhovništva, to je 52 let, dan za dnem v molku spovedniške celice žrtvoval za "izgubljene ovčice".

Katoliki v Avstraliji pa imajo upanje, da bodo v kratkem lahko dobili svojega prvo svetnico. To bi bila redovnica Mary MacKillop, poznana pod imenom Mother Mary of the Cross, ustanoviteljica reda Sisters of St. Joseph of the Sacred Heart.

Mary MacKillop je bila rojena 15. januarja 1842 v Fitzroyu, predmestju Melbourn, kot prva v družini osmerih otrok. Oče in mati sta se v Avstralijo preselila iz Škotske. V prvih letih jim je šlo kar dobro, a kasneje ko je očetovo podjetje propadlo so obubožali.

Mary si je kmalu našla zaposlitev kot vzgojiteljica in učiteljica v lokalni farni šoli, katero je vodil duhovnik in znanstvenik Rev. Julian Tenison Woods. Ta je kmalu spoznal globoko željo za verskim udejstvomem katero je kazala Mary in tako sta leta 1866 skupno ustanovila Congregation of Sisters of St. Joseph.

Ta kongregacija si je zadela kot najvažnejšo nalogo vzgajanje in pouk revnih predvsem onih, ki so živeli v oddaljenih in samotnih krajih avstralskega "busha" in onih, ki so se po potrebah posla selili iz enega kraja v drugi. V delo pa so si sestre vključile tudi obiskovanje ubožnih in bolnikov, nego sirot in zapuščenih ter skrb za dekleta ki so zasle na stranpoti. Obiskovale so jetnike ter ustanovljale Zavetišča za ostarele žene in dekleta v težavnih okoliščinah.

Mary si je vzela za geslo: Nikoli ne pojdi mimo zla, ne da bi ga poskušal popraviti.

Svoje delo je Mary pričela v opuščem hlevu, katerega je preuredila v šolsko sobo. Do njene smrti, 43 leta

Sister Mary MacKillop

kasneje, pa je vzpostavila 160 Jožefinskih domov, vključno 12 domov za sirote in brezdomce ter 117 šol v katerih so poučevali kakih 12.000 učencev. Do istega časa si je pridobila preko 1000 sodelavk.

V tistem času Avstralija še ni bila enotna federacija in kakor vsaka kolonija je tudi vsaka škofija bila zasebna enota. To je v mnogočem oteževalo delo Sester sv. Jožefa. Zato je Mary odpotovala v Vatikan in tam leta 1888 izprosila odlok, po katerem je njena Kongregacija dobila samostojno vodstvo za celo področje Avstralije, ne glede na meje škofij.

Organizacijo je raztegnila tudi na Novo Zelandijo in tudi še sedaj, dolgo po njeni smrti, se pojavljajo nove ustanove Kongregacije širom avstralske celine.

Mary je bila stara 24 let ko je pričela s svojim velikim karitativnim delom, kateremu je potem posvetila celo svoje življenje in vse svoje energije.

Februarja 1973 je bil v Vatikanu izdan dekret, s katerim je bila Mary proglašena "Božja služabnica" in s katerim se je pričelo delo za njeno posvetitev.

Ko je papež Pavel VI leta 1970 bil v Avstraliji je tudi on, kakor delajo mnogi avstralski verniki že dolgo časa, obiskal in molil nad njenim grobom v Mother House of the Congregation v Sydneyu.

Ob lanskoletnem romanju Slovencev v Vatikan je nadškof dr. Šuštar v svojem nagovoru v avdienci pri papežu izrazil željo, da bi se pospešil postopek za beatifikacijo Škofov Friderika Barage, Antona Martina Slomška in Janeza Gnidovca.

POMAGAJ SI SAM!

Število vlomov v zasebna stanovanja po Avstraliji vedno bolj narašča. Statistike nam pravijo, da je v Avstraliji vsake štiri ure oropana ena hiša, da je bila do sedaj od vsakih šestih hiš ena okradena in, da bo vsak bivaalec Avstralije ako bo šlo tako dalje, okraden najmanj dvakrat v življenju.

Največ vlomov se dogaja po velikih mestih a v poslednjem času varnostne organe vznemirja tudi zelo povečano število tatvin na Gold Coast v Queenslandu.

Zavarovalne premije so se radi tega v zadnjih letih zelo podražile in zgodi se lahko, da zavarovalnice sploh ne bodo zmogle več zavarovati proti vlomom.

V vprašanju pa ni samo gmotna škoda, ki jo ukradenec utрпи. Poleg tega, da zmikavti mnogokrat razbijajo predmete, ki jih ne morejo odnesti tudi uničijo mnoge stvari, ki so za lastnika velike spominske vrednosti in jih ni mogoče nadomestiti. Vsak vlom pa pri žrtvah zapusti neprijetne občutke, ki se nikdar ne morejo popolnoma odpraviti.

Varnostni organi store kar pač morejo a porast kriminala jih dela vedno manj učinkovite. Edino upanje na delno olajšanje položaja se je pokazalo v predmestjih Melbourn kjer so ustanovili Neighbourhood watch.

V mnogočem pa posamezniki tudi sami preprečijo tatvine in vlome. Policijski strokovnjaki pravijo, da se večina vlomov izvrši preko dneva. Največkrat tatovi vstopijo v stanovanje skozi nezaklenjena vrata ali skozi nezavarovana okna. Ko so v hiši si najprej zagodovijo dva izhoda v slučaju, da jih kdo preseneti. Njihova prva pot je v spalnico, kjer iščejo nakit, gotovino ter manjše vrednostne predmete, kot na primer fotoaparate. Nato gredo v dnevno sobo, kjer bodo pobrali T.V ali video, nato pa še v kuhinjo, kjer večših najdejo manjše vsote denarja. Vse to jim bo vzelo le nekaj minut.

Kako naj se pazimo? Takole svetujejo strokovnjaki:

- Opremite vrata in okna z varnostnim ključavnicami in zaporami.
- Elektronski svarilni aparati imajo odlične odvračevalni učinek, posebno če vlomilec ve, da so v hiši. Obvestite o tem, da ste take aparate instalirali tudi svoje sosedo in prosite jih naj obveste policijo v slučaju alarma.
- Ne skrivajte ključev izven hiše, ka-

dar niste doma. Vzemite ključe seboj ali pa jih shranite pri sosedu.

- Ne puščajte dragocenosti na vidnem mestu v spalnici in v predalih nočnih omaric.

- Ves vreden nakit fotografirajte v barvah in če je možno vgrajajte spoznavni znak na razne aparate, tako, da jih boste spoznali ako se najdejo.

- Vse vredne dokumente ali banč ne papire ter vrednosti spravite v b. čnih skrinjicah ali pa si vgradite posebno varnostno blagajno.

- Napravite si listo vseh električnih aparatov, fotoaparatorov in sličnih vrednih predmetov z navedbo njih serijskih števil tako, da boste imeli možnost dokazati kaj vam je ukradeno.

- Grmičevje pod okni naj bo nizko, da ne bo zakrivalo oken.

- Ne zaupajte osebam, ki pridejo na vrata povpraševati po vam nepoznanih ljudeh. To je morda le izgovor, da vidijo ako je kdo doma. Javite take sumljive osebe policiji. Javite tudi ako vidite neznanec oprezati okoli sosednjih hiš in zabeležite si številke neznanih avtomobilov, ki večkrat poztajajo v vaši sosesčini.

- Ženske, kadar so same doma naj nikoli ne odprejo vrata neznanecem.

- Žene ki živijo same naj ne označijo svojega imena v telefonskem imer z Ms, Mrs ali Miss.

- Zabičajte otrokom naj ne odpro vrata tujcem kadar so sami doma in naj rečejo neznanecem tudi po telefonu, da se bo oče vsak čas vrnil, ker, da je samo v kopalnici ali slično.

- Ne zaupajte nepoznanim agentom in tudi osebam, ki rečejo, da so iz uradov ali raznih trgovskih in dobrodelnih institucij dokler se ne identificirajo.

Pri nas pravijo, da je previdnost mati modrosti. To naj velja tudi v tem primeru.

Ako želite še več informacij v tej zadevi se vedno lahko obrnete na Crime Prevention Bureau Policije v vašem glavnem mestu. Večina teh uradov ima na razpolago literaturo z nadaljnimi nasveti, v mnogih primerih pa imajo tudi izvedence, ki vrše predavanja za skupine ljudi, ki so v tem zainteresirani.

Telefonske številke teh uradov so: NSW: (02) 20966, Vic: (03) 4897686, SA: (08) 2181212, Tas: (002) 381328, WA: (09) 3250121, ACT: (062) 457361, NT: (089) 815555.

KRATKE ŠPORTNE

Celjski jadralni letalec Franc Peperko je na 29. državnem prvenstvu v izredno izenačeni konkurenci zasedel prvo mesto. Med ekipami je močno premagal AK Ljubljana s pilotoma s pilotoma Janezom Stariho, ki je bil tretji in Marjanom Medičem, ki je pristal na petem mestu. Tudi letošnje prvenstvo je pokazalo izredno premoč slovenskih jadralcev, saj se je med deseterico od drugih uvrstil le eden iz drugih republik Jugoslavije.

Na jugoslovanskem državnem odbojarskem turnirju v Brzu so nastopile štiri finalne ekipe mladink. Najboljše so bile Mariborčanke Palome Branika, ki so vse svoje nasprotnice premagale z enakimi rezultati s po 3:2.

Pričetkom junija se je v Ljubljani vršilo svetovno keglaško prvenstvo, ki je bilo odlično organizirano in na katerem so tudi domačini dosegli lepe uspehe. Vrstni red doseženih mest je sledeč: Romunija, Jugoslavija, NDR, Madžarska, ZRN, CSSR, Avstrija, Italija in Švedska. Zanimivost tega tekmovanja je bila ta, da so na njem prvič uporabljali za analiziranje rezultatov elektronske računalnike. Iskra je tokrat predstavila sistem Delta, ki je dosegel lastnega razvoja in proizvodnje.

Da bi bile velike skakalnice pod Poncami v Planici - 20, 30, 65, 90, 130 metrska in letalnica - pravilno vzdrževane je potrebno mnogo sredstev in veliko napora. To je še bolj pereče v letošnji sezoni, kajti pred vrati je 8. svetovno prvenstvo v smučarskih poletih.

Mlada košarkarska reprezentanca Jugoslavije je turnir 'Kirin' dobila brez poraza. V zadnji tekmi je vnovič premagala Kitajsko. Jugoslovani so po dvakrat premagali vse tri nasprotnike na tem trobojnem turnirju na tem turnirju na Japonskem. Drugo mesto je pripadlo Americanom, tretji so bili Japonci in četrti Kitajci.

Na tretji avtomobilistični dirki za groško prvenstvo Jugoslavije je bil najhitrejši Mariborčan Pavlin z avtomobilom R5 turbo in s povprečno hitrostjo 104,4 km na uro, kar je tudi nov rekord pohorske proge. Speljana je bila od Petkovega sedla do Areha.

V Luzernu se je zbralo tisoč veslačev in veslačice v 500 čolnih iz 26 držav v nedeljo 17. junija. Od jugoslovanskih tekmovalcev se je dobro uvrstil Gusarjev dvojec, ki se je na drugi tekmi v finalu uvrstil na drugo mesto. Drugi čolni iz Jugoslavije se niso dobro odrezali. Interesantno je, da je dvakrat zmagal kanadski osmerek katerega pripravljiva nekdanji slovenski reprezentant Boris Klavora.

Plavalci in plavalke Zahodne in Vzhodne Nemčije, Madžarske, Jugoslavije in Avstrije so 17. junija nastopili na tradicionalnem mednarodnem mitingu Solar v Gradcu. Jugoslovanska reprezentantka Darja Alauf je ob tej priliki vnovič popravila svoj državni rekord na 200 m hrbtno in se povsem približala olimpijski normi.

REZULTATI TEKEM S.B.Z.V. ZA LETO 1983/84

Mesto	Moštvo	Iger	Zmag	Izgub	-	+
MOŠKE ČETVORKE						
1.	S.D.MELBOURNE	12	10	2	165	97
2.	P.K.JADRAN	12	7	5	128	136
3.	S.D.PLANICA	12	6	6	144	114
4.	S.D.GEELONG	12	1	11	90	170
MOŠKE TROJKE						
1.	S.D.PLANICA	12	8	4	161	125
2.	S.D.MELBOURNE	12	6	6	150	149
3.	S.D.GEELONG	12	6	6	142	138
4.	P.K.JADRAN	12	4	8	112	161
ŽENSKÉ ČETVORKE						
1.	S.D.PLANICA	12	9	3	169	113
2.	P.K.JADRAN	12	7	5	156	130
3.	S.D.MELBOURNE	12	4	8	145	162
4.	S.D.GEELONG	12	4	8	104	166

Če si športnik ali ne, žejja vedno huda je. Strašno je pri baru biti če nicešar ni za piti.

Božo kisló se drži, nikakor žejje ne trpi. Lojze se pa kar smehlja, gotovo rezervo v avtu ima.

Jože v tla zamišljen gleda: O tem Vestnik pisal bo, seveda! Uredniku se vse to tako dobro zdi, da zato kar hitro foto naredi.

POLOM NOGOMETA

'Odkar je nogomet delo, Jugoslovani tej igri čedalje bolj zaostajajo'. Pod tak naslov je sobotna priloga Dela dala svojo reportažo o fiasku, ki ga je jugoslovanska nogometna reprezentanca doživela v tekmah za Evropsko prvenstvo. Kajti 'plavim' se na tem prvenstvu ni godilo nič bolje ko že na mnogih prejšnjih v zadnjem obdobju to je Svetovnem prvenstvu 1974 v Zapadni Nemčiji, 1982 v Španiji ter na Evropskem prvenstvu 1976 v Jugoslaviji in letos v Franciji.

Sedaj se sprašujejo kje so vzroki in razni izvedenci so dali nekako sledeče izjave:

Dominacija »deja« (tipičen primer so Danec), porajna nove pojme kot so: odgovornost, kultura in disciplina v igri, kolektivni učinek, politična stabilnost, smotrnost v igri, vzdržanje v napornih. Te lastnosti, ki so ponekod pri nas še kar doznane, se oblikujejo v socialnem okolju in osebnostnem področju, kjer pa jugoslovanski nogomet zaradi neurjenih razmer čedalje bolj izgublja bitko. Samo urejena osebnost (ob drugih, za nogomet potrebnih sposobnostih) v urejenem okolju in ob kakovostnem delu lahko uspešno izpolnjuje zahteve sodobnega nogometa. Samo nadarjenost je premalo, potreban je najprej največja pripravljenost za delo in čele nato kakovost. Tega drugega pri nas primanjkuje, ker ni prvega.

Naše nogometne ščiti tudi zelo blag kazenski pravilnik. Le redkokdaj dobi kak naš izključeni igralec več kot eno tekmo prepovedi nastopanja. Druge strožji: ne sme igrati kar pet ali šest tekem.

V nogometu pa tudi Slovenci nismo nikdar bili preveč dobri. Letos pa še posebno ne. Saj smo izgubili edinega predstavnika v L.Žvezni nogometni ligi. Enajstoria ljubljanska Olimpija je letos izpadla po devetnajstih letih stalnega nastopanja.

Olimpijo, kot pravijo kritiki, so pokopali slab start, v prvih 17 tekmah so zbrali le 17 točk, in pa slabe igre za Bežigradom, kjer je Olimpija izmed 34 možnih osvojila le 21 točk.

Olimpija je med vsemi prvotigaši igrala najmanj učinkovito, dosegla je le 29 golov, kar je 7 manj kot zadnjevrščeni Čelik. To slabost so Ljubljanci delno popravili z dobro organizirano obrambo, dobili so namreč le 40 golov, kar pomeni 9. mesto.

Slab start je bil nedvomno posledica tega, da je moštvo glede na prejšnjo sezono, ko je zasedlo odlično 7. mesto začelo v zelo oslabiljeni postavi.

Ljubljanci so imeli eno najšibkejših moštev v ligi, trener Gugolj pa je v takih razmerah stavil na disciplinirano in odgovorno igro v obrambi. Tak pristop je moštvo prinesel nekaj točk, toda na drugi strani je poudarjena obramba še otopila napad.

Olimpija je imela na številnih gostovanjih tudi veliko smole in težav s sodniki, katerih spodsrljaji so bili na nek način tudi usodni. Če nasprotniki Olimpije ne bi streljali treh enajstmetrov, ko prekrškov za takšno kazen ni bilo, bi imelo moštvo 3 točke več in bi ostalo v ligi. Zanimivo, da so vse tri gole s teh enajstmetrov dobili v zadnjih 10 minutah, tako da tudi ni bilo časa za izenačenje.

Zmagovalec 38. nogometnega prvenstva Jugoslavije po vojni je prinesel naslov Crveni zvezdi. V primeri z lanskim je bilo na letošnjem prvenstvu manj zadetkov, zato pa je bilo mnogo več gledalcev. Najučinkovitejše moštvo je bil Dinamo iz Zagreba z 58 goli Najuspešnejšo obrambo je imel splitski Hajduk saj je prejel le 22 zadetkov. Največkrat je klonila obramba Čelika, saj je dobila 66 golov. Najboljši strellec je bil igralec Vardarja z 19 zadetkov. Skupno je obiskalo vse igre preko 3.555.000 gledalcev, povprečno 11.618 gledalcev na igro. Na bezigranskem stadionu je bilo skupno 105.000 gledalcev, ali 6.177 na srečanje. Ljubljanska ekipa je bila najbolj športna, saj so njenim igralcem sodniki pokazali le 15 rumenih kartonov. Ljubljanska bi se letos z lanskim izkupičkom znašla na 6. mestu, letos pa je bila na predzadnjem in tako izpadla.

REZULTATI STRELSKIH TEKMOVANJ

Na zveznem tekmovanju dne 7.4.1984 pri "Planici-Springvale"

Ob prireditvi Medžimurskega kluba 'MURA' so bili doseženi sledeči rezultati:

V naslonu:

1. mesto: S.D.M. 489 točk
2. mesto: MURA 472 točk
3. mesto: GEELONG 469 točk

Brez naslona:

1. mesto: S.D.M. 313 točk
2. mesto: GEELONG 279 točk
3. mesto: St.ALBANS 259 točk

Posamezno v naslonu:

1. mesto: F.ARNUS - S.D.M.
2. mesto: M.JURKOVIČ - St.ALBANS
3. mesto: S. KONTEJLJ - GEELONG

Posamezno brez naslona:

1. mesto: E. KONTEJLJ - GEELONG
2. mesto: R. ODER - S.D.M.
3. mesto: D. ROB - MURA

Prenosno trofejo je doseglo S.D.M. z rezultatom 802 točk.

V naslonu:

1. mesto: S.D.M. 490 točk
2. mesto: PLANICA 488 točk
3. mesto: St.ALBANS 482 točk

Brez naslona:

1. mesto: PLANICA 317 točk
2. mesto: S.D.M. 307 točk
3. mesto: GEELONG 257 točk

Posamezno v naslonu:

1. mesto: J. Rozman PLANICA
2. mesto: J. Golenko S.D.M.
3. mesto: M. Jurkovič St.ALBANS

Posamezno brez naslona:

1. mesto: M. Jurkovič St.ALBANS
2. mesto: V. Prosenak S.D.M.
3. mesto: J. Rozman PLANICA

Dosedaj nabrane točke za prenosni pokal:

1. S.D.M. 1576 točk
2. PLANICA 1540 točk
3. St.ALBANS 1425 točk
4. GEELONG 1425 točk

VSEM NAROČNIKOM!

Že nekaj časa sem naš adresograf ni deloval kot je treba in nekateri naslovi so bili zelo težko čitljivi. Zato se je morda zgodilo, da pošta radi slabe čitljivosti ni dostavila Vestnika. Vzelo je nekaj časa predno so nam popravili adresograf in predno so bili pretiskani vsi naslovi. Zato prosimo, da nam spregledate zamudo in upamo, da v bodoče z dostavo ne bo težav.

Kozamurnik

37. Malo pozneje se je gospod Kozamurnik vrnil domov. Pred hišo ga je čakal kovač. Vprašal ga je: „Kje pa je vaša garaža, gospod Kozamurnik?“ „Ojej, saj je res, na to pa še pomislil nisem. Avtomobil sem si kupil, na streho pa sem pozabil. Kaj naj storim?“

38. Kovač ga je potrepljal dobrodušno po rami in rekel: „Nič ne skrbite, gospod! V moji delavnici je dovolj prostora. Nekaj šilingov na teden boste plačali pa bo.“ „Velja!“ je rekel gospod Kozamurnik.

39. Gospod Kozamurnik je šel v hišo, da bi povedal ženi, kako sta se domenila s kovačem. Moji pa ga je prestrašena pogledala. „Bog se te usmili, moj ljubi možej!“ je vzkliknila žalostno. „Kaj se je zgodilo s tvojo novo letno obleko?“ Sele sedaj je opazil, da mu je kovač s svojimi rokami vso obleko popackal.

40. Medtem je Folti spravljal avtomobil v kovačnico. Mirno je stal v svojem kotu. A ne dolgo. Gospod Kozamurnik in kovač sta mislila na vse drugo, samo na nekaj ne...

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

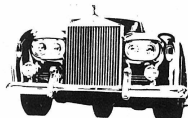
Svoji k svojim !

ZONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika
FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

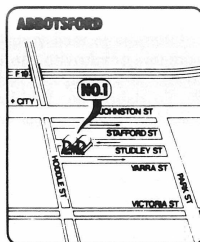
FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

OGLAŠUJTE V VESTNIKU !

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA DONVALE TRAVEL

1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želji pridemo tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz...) Vam je na uslugo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements: Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc...) Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje